

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सदगुरुभ्यो नमः

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

॥ शार्दूलविक्रीडितवृच्चम् ॥

कश्चैतन्यवतां हृदि स्थिरतरं शेते हि साक्षीभवन्
 कश्चैतन्यवतां हृदि प्रचरति प्रक्षालयंस्तच्छुच्चम् ।
 कं लब्ध्या मनुजाः स्वकर्मकरणे शक्ता भवन्ति द्रुतम्
 आत्मानन्दं प्रकाशमेव न हि सन्देहोऽत्र वै विद्यते ॥

पु० २५ मुं । बीर सं. २४६४. चैत्र. आत्म सं. ३२. अंक ९ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमणिका.

१ श्री महावीर जिन स्तवनम् ...	२१३	८ शिखरपरथी दृष्टिपात.	२२८
२ साचो साथी.	२१४	८ एक स्तुरण्या.	२३१
३ श्री तार्थंकर चरित्र.	२१५	१० गातपुन श्रीमन् महावीर प्रबुने	
४ सुजनता अने सुस्वभाव.	२२०	प्रथाम पुण्यांश्ली....	२३३
५ राजुल स्तवन.	२२४	११ सहाय.	२३४
६ वीसभी सहीनुं संघ अंधारण्य... २२५	१२ वर्त्मान सभाचार.	२३५	
७ ए विश्वनन्द विभूतिने.	२२७	१३ अंथावलाक्षण अने साभार. २३६	

वार्षिक भूल्य ३. १) उपाल खये ४ आना:

भावनगर—आनंद ग्रीनटीग प्रेसमां शाह गुलामयांद लखुलाईग्रे थाप्युं.

जैन बंधुओंने

इक्षा अभावीज सूधी—

—४३— खास लाभ.. ४३—

नीचेना पुस्तकों अरीहनारने आपवामां आवश्य.

कमीशन ८५। १२॥

कमीशन ८५। २०

जैन तत्त्वादर्श	४-०-०	कुमारपाणि विहार शतक	१-८-०
कुमारपाणि प्रतिषेध	३-१२-०	धर्मरत्न प्रकरण	१-०-०
दान प्रदीप	३-०-०	सुखुभ नृपादि कथा	१-०-०
श्रीसुपार्थनाथ चरित्र ला. १-२	४-८-०	पांच परमेष्ठी-गुण रत्नमाणि	१-८-०
धर्म बिंदु	२-०-०	शानामृत काव्य कुंभ	०-८-०
श्री नेमनाथ चरित्र	२-०-०	सम्यक्त्व द्वासुही	१-०-०
श्री नवपद पूज्न अर्थ सहित	१-४-०	सम्यक्त्व स्वरूप	०-४-०
आत्म विशुद्धि	१-६-०	श्रावक इवयतङ्	०-८-०
तपोरत्न महोदधि ला. १-२	१-०-०	प्रश्नोत्तर पुष्पमाणि	०-१४-०
शत्रुंजयमहातीर्थ स्तवनावणी	०-५-०	मोक्षपद सोपान	०-१२-०
सञ्ज्ञन सन्निभ्र	४-०-०	आत्मवद्वला स्तवनावणी	०-६-०
आत्मप्रणेध	२-८-०	नवाणु-प्रकारीपूज्न अर्थ सहित	०-८-०
आदर्श जैन स्त्रीरत्नो	१-०-०	नव मार्ग दर्शिका	०-१२-०
काव्य सुधाकर	२-८-०	हंस विनोद	०-१२-०
आचार्यापदेश,	०-८-०	जैनधर्म विषयक प्रश्नोत्तर	०-८-०

उपरना पुस्तकोंमांथी पांच दृपीआ सुधीनी ढीमतना ब्रंथा मंगावनारने लाभ्या सुन्दर कमीशन उपरांत नीचेना पुस्तकों लेन आपवामां आवश्य.

१ नवतत्वनो सुंदर योध.

२ श्रवणियार वृत्ति.

३ हंडक विचार वृत्ति.

४ सुदृगति निष्ठुर्य.

लंगोः—श्री जैन आत्मानंद सभा—सावनगढ़.

આત્માનંદ પત્રાશ.

॥ બંદે શીરમ् ॥

તત્પુનર્દીંબિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્ય ધર્મશ્રોચ્યતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્રાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતરેદમિન્નેન
તારતમ્યેન સંપથ્યતે ખલ્લવેષોऽધમમધ્યમોચ્ચમાદનન્તરેદવાર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર ઇતિ ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૯ મું. } શીર સંબત् ૨૪૫૪. ચૈત્ર આત્મ સંબત् ૩૨ અંક ૯ મો.

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવનમ्

(કબ્બાલી રાગેણ ગીયતે)

સુધા સિન્ધો ? મહાવીર ? નમામિ ત્વત્પદાસ્ભોજમ् ।

જગત્તાત્ત્વમેવાસિ, જગદ્વન્દ્વસ્ત્વમેવાસિ ॥

જગત્કલ્યાણકર્તાઽસિ, જગત્પુયસ્ત્વમેવાસિ ।

જગદ્વચાપિ પ્રમાવસ્તે, જગદ્વચાસુજોન્લાસી || સુધા ॥ ૧ ॥

સહસ્રાં શુ પ્રમાભેદી, સમન્તાત્કાન્તિ નિસ્પન્દી

વિશુદ્ધસ્તાવકોદેહ:, સદા નન્દૈક સર્દેહ: ।

મયાધ્યાતોરહસ્યેન, ભવાન્તં કર્તૃકામેન || સુધા ॥ ૨ ॥

સદા શાન્તિં રૂપા સિન્ધો ? વિધેહિ પ્રેમિણાં વન્ધો ? ।

દુરાચારં મહાકૂરું, જનત્રાસં વિધાતારમ् ।

નિરાધારં દયાદારં, જગત્ત્રાતઃ ! કુરુષ્વારમ् || સુધા ॥ ૩ ॥

२१४

श्री अद्भुतानंद प्रकाश।

प्रभो ! विघ्नं नमे लोके, विभो ? श्रेयः सदालोके,
 त्वदीयध्यानतो नूनं, न लोके जायते न्यूनम् ।
 त्वदीयं ये श्रिताः पादं, न ते यान्ति भवोन्मादम् ॥ सुधा ॥ ४ ॥
 जगज्जीवा विमूढास्ते, न जानन्ति प्रभावं ते,
 महामोहान्धतालीना, यथा वारिस्थिता मीनाः,
 सदा चारित्रताहीना—भवोदन्वत्यहो मग्नाः ॥ सुधा ॥ ५ ॥
 अजितसूरिः सदा स्तौति, जगच्छ्रेयः समीहानः,
 प्रभो ! पादारविन्दं ते महा मोक्षाध्वदीपस्य,
 सुसंघस्यास्तु कल्याणां क्षयन्तु विलष्टकर्मणि ॥ सुधा ॥ ६ ॥

साच्चो साथी।

आग खगीचा भडेल अळखा, रथ वेडा ने हाथी रे;
 तुं तजश्चे के तजश्चे हुजने, नहि सहाना साथी रे. १ आगभगीचा०
 भात पिता सुत दारा खंधव, सगां सङ्केठर ताहरां रे;
 ३ आगभगीचा०
 तेहि न आवे संगे ताहरी, अंतसमे सहु न्यारां रे. २ आगभगीचा०
 नवध विधना वैखन ने हैलत, ठाठ माठ ठुकुराठि रे;
 छाडीने ज्वलुं ज्वलेके, चावे नहि चतुराठि रे. ३ आगभगीचा०
 पार विनातुं पैषे पुझणि, राचे भाचे २ंगे रे;
 जतन करे जुकितथी आळुं, ते पणु नावे संगे रे. ४ आगभगीचा०
 चेत चेत ते भाटे चेतन, असार आ संसारे रे;
 ५ आगभगीचा०
 तेहि न साच्चा साथी ताहरौ, जे भवपार उतारे रे. ५ आगभगीचा०
 जग खीछावी जडकी खांधे, धूतारी जग भाया रे;
 लालयमां लपटावे लंपट, भातेलो मोहराया रे. ६ आगभगीचा०
 मोह भायानो संग सज्जने, कां कापे तुं काचुरे;
 ७ आगभगीचा०
 कर संगत साच्चा साथीनी, ज्यम पामे सुख साचुरे. ७ आगभगीचा०
 सतकमेरी ओक साच्चा साथी, सदाकाण रहे संगे रे.
 ८ आगभगीचा०
 आपदमां पणु थाय न अणो, आंच न आवे अंगेरे. ८ आगभगीचा०
 ज्वनमां भरपूर भरी ले, सतकमेरी सुखदायी रे;
 उखय लोकनां अहसुत सुखनी, भग्नशे नित्य वधाधुरे. ९ आगभगीचा०

वेजलपूर. ल३४.

शाहु छगनलाल नहानचंद नाचावटी.

શ્રી તીર્થ્કર ચિત્ર.

૨૧૫

**અગ્રિયાર અંગમાં નિરૂપણ કરેલ
તીર્થ્કર ચિત્ર.**

(ભતાક પૃષ્ઠ ૧૬૬ થી શર.).

હે આર્યો ! જેમ મેં (હું) શ્રમણ નિર્થિયો સમક્ષ એક આરંભસ્થાન પ્રરૂપું છે (પ્રરૂપ છું) તેમ મહાપદ અરિહંત પણ શ્રમણ નિર્થિયો સમક્ષ એક આરંભસ્થાન પ્રરૂપણો. હે આર્યો ! જેમ હું શ્રમણ નિર્થિયોને રાગધંધન અને દેખધંધન એમ એ પ્રકારના ધંધન કહું છું, તેમ મહાપદ તીર્થ્કર પણ શ્રમણ નિર્થિયોને પ્રેમધંધન અને દેવધંધન એમ એ પ્રકારના ધંધન કહેશો. હે આર્યો ! જેવી રીતે હું શ્રમણ નિર્થિયોને મનહંડ વિગેરે ત્રણુદંડ કહું છું, તેમ અરિહંત મહાપદ પણ શ્રમણ નિર્થિયોને મનહંડ વિગેરે ત્રણુદંડ ઉપદેશશો. અહીં “હે આર્યો જેમ હું” “તેમ તેઓ” ધર્ત્યાહિ શૈલીથી બધી પ્રરૂપણા સમજવી. અર્થાત કોધ વિગેરે ચાર કખાયો શાળદ વિગેરે પાંચ કામગુણો પુચ્છીકાયથી ત્રસકાય સુધીના છ જીવનિકાયોને જેમ હું પ્રરૂપું છું તેમ મહાપદ તીર્થ્કર પણ સાત ભય સ્થાનોની પ્રરૂપણા કરશો. એજ રીતે આઠ મદસ્થાનો, પ્રસ્તાવ્ય નવ શુભિયો, દશપ્રકારનો યતિધર્મ અને એજ અનુકૂળે યાવતું તે ત્રિશ આશાતના સુધીની પ્રરૂપણા કરશો. હે આર્યો, જેમ હું શ્રમણ નિર્થિયોને નમતા-સુંદરાવ સ્નાન વર્જન દાતણુનો ત્યાગ છત્રનો ત્યાગ જોડા-ચાંખડીનો ત્યાગ ભૂશયન, પાટમાં શયન લાકડાતું શયન કેશનું લુંચન, કડક પ્રક્રિયા, પરઘરની ભીક્ષા, યાવત..... સન્માન કે તીરસ્કારથી મળેલી કે નહીં મળેલી ભીક્ષામાં નિર્વાહ વિગેરે ઉપદેશું છું એજ રીતે મહાપદ અરિહંત પણ શ્રમણ નિર્થિયોને નમતા યાવત..... મળેલ કે નહીં મળેલ ભીક્ષામાં નિર્વાહ વિગેરે (નગનતાથી પ્રારંભી ભીક્ષામાં નિર્વાહ સુધીતું બધું) ઉપદેશશો.

હે આર્યો ? હું જેમ શ્રમણ નિર્થિયોને આધાકર્મિક ઔરેશિક મિશ્રજત, અધ્યય પૂરક (પાછળથી ઉમેરેલું) અરીદેલું ઉધારે આખેલું (હાતાડે ભીજા પાસેથી) છીનવી લીધેલું, અનિસૃષ્ટ (ભાગીદારોની ધર્યા વગર આપવા ધારેલું) કાંતાર લોજન હુકાળીઆનું લોજન જ્વાન ભક્ત વર્દ્ધીકા લોજન (વરસાદથી પીડાતા ભીખારી માટે રંધેલું) પ્રાહુણાનું લોજન મૂળીઓં કાંદા ઝળ થીઓં અને મીઠું ધાસ, વિગેરે આહાર લેવાનો નિષેધ કરું છું. એજ રીતે મહાપદ તીર્થ્કર પણ શ્રમણ નિર્થિયોને આધાકર્મિક યાવત..... લીલી વનસ્પતિ, વિગેરે આહારનો નિષેધ કરશો.

૨૧૬

આ આતમાનંદ પ્રકાશ.

હે આર્યો ! હું જેમ શ્રમણુ નિર્ભાને પ્રતિક્રમણુ સહિત, પંચમહાવતવાળો અચેતક ધર્મ પ્રરૂપુ છું તેમ મહાપજ તીર્થ કર પણ શ્રમણુ નિર્ભાને પ્રતિક્રમણુ સહિત પંચમહાવતવાળો અચેતક ધર્મ પ્રરૂપશે.

હે આર્યો ! જેમ હું પાંચ અણુવત અને સાત શિક્ષાવત એમ બાર પ્રકારનો શ્રાવકધર્મની પ્રરૂપણા કરું છું તેમ મહાપજ તીર્થ કર પણ પાંચ અણુવતવાળા યાવત.....શ્રાવક ધર્મની પ્રરૂપણા કરશે.

હે આર્યો ? જેમ હું શ્રમણ નિર્ભાના માટે શાખ્યાતરપીડ અને રાજપીડનો નિષેધ કરું છું તેમ મહાપજ, તીર્થ કર પણ શ્રમણા માટે શાખ્યાતરપીડ અને રાજપીડનો નિષેધ કરશે.

હે આર્યો, જેમ મારે નવ ગણો છે અને અગ્યાર ગણ્યુધરો છે તેમ મહાપજ તીર્થ કરને પણ નવ ગણો અને અગ્યાર ગણ્યુધરો થશે.

હે આર્યો, જેમ હું ત્રીશ વર્ષ સુધી ગૃહસ્થપણ્યામાં રહી લોચ કરી દ્વિક્ષિત થયો, બારવર્ષ અને તેર પખવાડીયાનો છદમસ્થ પર્યાય પાળીને તેરપક્ષ, અધુરા એવા ત્રીશ વર્ષનો કેવળી પર્યાય પાળાને એંતાળીશ વર્ષનો શ્રમણપર્યાય પાળીને એમ એંતેર વર્ષનું સર્વ આચુષ્ય પાળીને સિદ્ધ થઈશ યાવત.....સર્વ હું :ઓનો અંત કરીશ એજ રીતે મહાપજ તીર્થ કર પણ ત્રીશ વર્ષ સુધી ગૃહસ્થપણ્યામાં રહીને યાવત.....દિક્ષા લેશે બારવર્ષ અને તેર પખવાડીયાનો છદમસ્થ પાળીને યાવત.....એંતેર વર્ષનું સર્વ આચુષ્ય પાળીને સિદ્ધ થશે. યાવત..... સર્વ હું :ઓનો અંત કરશે.

અરિહુંત મહાવીર તીર્થ કર જે શીળ અને આચારવાળા છે. અરિહુંત, મહાપજ પણ તેજશીળ અને આચારવાળા થશે (ગાથા ૧) *?

૬-૧-૬૬૬—વિમલ વાહન કુલકર નવસો ધનુષ્ય ઉંચા હતા.

૬-૧-૬૬૭—ઋષભદેવ ભગવાન કોશલીકે આ અવસર્પીણી કાળના નવ-કોડા કોડી સાગરોપમ વ્યતીત થતાં તીર્થ પ્રવર્તાંયુઃ.

૧૦-૧-૭૩૦—સંસ્કરનાથ ભગવાન પણી દશ લાખ કોડ સાગરોપમ વ્યતીત થતાં અસ્તિનંદન ભગવાન થયા.

૧૦-૧-૭૩૫—ચંદ્રગંગુ ભગવાન દશલાખપૂર્વનું સર્વ આચુષ્ય પાળીને સિદ્ધ થયા, યાવત..... હું :ખ રહિત થયા. ધર્મનાથ ભગવાન દશ લાખ વર્ષનું સર્વ આચુષ્ય પાળીને સિદ્ધ થયા યાવત....હું :ખ રહિત થયા. નમીનાથ ભગવાન,

* ભરતક્ષેત્રના આવતા ઉત્સર્પીણી કાળના ચોવીશ તીર્થ કરેના નામો માટે જુઓ સમવાયાંગ સત્રાંક ૧૫૬ ગાથા ૭૨ થી ૭૬.

શ્રી તીર્થીકર ચરિત.

૨૧૭

દશહજાર વર્ષનું સર્વ આયુષ્ય પાળીને સિદ્ધ થયા યાવત.....હઃખ રહિત થયા. પુરુષસિંહ વાસુદેવ દશ લાખ વર્ષનું સર્વ આયુષ્ય પાળીને છુટી નારકીમાં નારકીપણે ઉત્પત્ત થયો. નેમનાથ ભગવાન દશ ધતુષ્ય ઉંચા હતા અને દશસો-એકહજાર વર્ષનું આયુષ્ય પાળીને સિદ્ધ થયા યાવત..... હઃખ રહિત થયા, કૃષ્ણ વાસુદેવ દશ ધતુષ્ય ઉંચા હતો અને દશસો-હજાર વર્ષનું સર્વ આયુષ્ય પાળીને ત્રિજી વાલુકા પ્રભા નારકીમાં નારકીપણે ઉત્પત્ત થયો.

૧૦-૧-૭૪૬—દશાવિધ સમાચારી અધિકાર.

૧૦-૧-૭૫૦—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર છંદ્રસ્થપણુંની અંતિમ રાત્રિમાં પ્રશસ્ત દશ સ્વર્ણો જોઈને જાગ્યા. તે આ પ્રમાણે—

૧—સ્વર્ણમાં હણ્ણુએલ, એક અતિ, દ્રક્ષસ્વરૂપવાળા અને દર્પવાળા તાલ પિશા-ચને જોઈને જાગ્યા.

૨—સ્વર્ણમાં એક મોટી ઘોળી પાંખવાળા પુંસ્કેડિલને જોઈને જાગ્યા.

૩—સ્વર્ણમાં એક મોટા ચિત્ર વિચિત્ર પુંસ્કેડિલને જોઈને જાગ્યા.

૪—સ્વર્ણમાં એક મોટા સર્વ રત્નવાળા માળાના ચુંભને જોઈને જાગ્યા.

૫—સ્વર્ણમાં એક મોટા શ્વેત ગોકુળને જોઈને જાગ્યા.

૬—સ્વર્ણમાં એક મોટા સર્વ દિશાવિદિશામાં પુણ્યોથી ઝીલેલા પડ્ય સરોવરને જોઈને જાગ્યા.

૭—સ્વર્ણમાં એક મોટા હજારો તરંગોથી ઉછળતા મહાસાગરને પોતે એ હુથથી તર્યા એમ જોઈને જાગ્યા.

૮—સ્વર્ણમાં કાંતિથી દ્વિપતા એક મોટા સૂર્યને જોઈને જાગ્યા.

૯—સ્વર્ણમાં એક મોટા માનુષોત્તર પર્વતને ચારે તરફથી પોતાના પીળા અને વૈદુર્યમણી જેવા લીલા આંતરડાવડે વીંટાએલ ક્રી ક્રી વીંટાએલ જોઈને જાગ્યા.

૧૦—વળી સ્વર્ણમાં મેઢપર્વતની મેઢચુલિકાની ઉપર સિંહાસનમાં રહેલ પોતાને જોઈને જાગ્યા.*

૧—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરે એક મોટા દ્રક્ષરૂપવાળા ગર્વિત તાલ પિશા-ચને સ્વર્ણમાં હરાંચો એમ જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુ ભગવાન, મહાવીરે મોહનીય કર્મને મૂળમાંથી ઉખેડી નાખ્યું.

*આ દરો સ્વર્ણમાં પંગણીમહં શાણ્દ પાડ છે તેના અર્થ “ એક બાળુ કું ” અને “ એક મોટા ” એ એ રીતે થાય છે માટે યથાનુકૂળ અર્થ ગોધવનો.

૨.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને એક મોટા ધોળી પાંખવાળા પુંસ્કેડિલને જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર શુક્લ ધ્યાનવાળા છે.

૩.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને એક ચિત્ર વિચિત્ર પુરૂષ કોયલને જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુ ભગવાન સ્વસિદ્ધાંત-પરસિદ્ધાંતના તત્ત્વોથી કારપૂર આચારાં-ગથી દ્રષ્ટિવાદ સુધીની દ્વારાંગીર્દીપ ચિત્રવિચિત્ર આચાર્યની જ્ઞાન મંજૂષાને કહે છે, સ્થાપે છે, પ્રરૂપે છે, હેખાડે છે, સ્પષ્ટ કરે છે અને ઉપદેશો છે.

૪.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને સ્વાર્તનવાળાં માળાયુગમને જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ગૃહસ્થધર્મ અને અણુગારધર્મ એ એ ધર્મની પ્રરૂપણુ કરે છે.

૫.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને સ્વાન્નમાં એક મોટા શૈવેત ગોકુળને જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુભગવાન મહાવીરનો સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા એમ ચાર પ્રકારનો સંદર્ભ છે.

૬.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને એક મોટા પદ્મ સરોવરને જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર બુવનપતિ, વાણુવ્યાંતર, જ્યોતિષ અને વૈમાનિક એમ ચાર પ્રકારના દેવો છે એમ પ્રરૂપે છે.

૭.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને તરંગોવાળા મહાસાગરને જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર અનાહિ અનંત દીર્ઘકાલીન ચાર છેડાવાળા સંસાર વનની પાર ગયા. (સંસાર સાગરને તર્યા)

૮.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને મોટા એક સૂર્યને જોઈને જાગ્યા, તેથી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરને અનંતા અનુપમ યાવત....કેવળજાન દર્શન ઉપન્યાસ.

૯.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને પીળાં દીલાં આંતરડાથી વીઠાએલ યાવત....જોઈને જાગ્યા. તેથી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરના “ શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર-શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ” “ સર્વશુદ્ધ સંપત્ત શ્રમણુ અને ભગવાન તો મહાવીરજ છે. ” ધ્રત્યાહિ યશ વર્ણનો શણ્દો અને ગુણ શ્લોકો દેવલોક મનુષ્ય લોક તથા અસુર લોકમાં (સ્વર्ग-મૃત્યુ-પાતાળમાં) વ્યાપી રહ્યા છે.

૧૦.—શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર ને મેઢપર્વતની ચૂલ્હિકા ઉપર પોતાને જોઈને જાગ્યા તેથી શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર દેવ મનુષ્ય અને અસુરોની સલા સમક્ષ કેવલી પ્રરૂપિત ધર્મને કહે છે. સ્થાપે છે યાવત....ઉપદેશો છે.

૧૦-૧-૭૫૪—ધર્માસ્તિકાય યાવત....(૪૫૦-ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય આકાશાસ્તિકાય, દેહરહિતશુષ્પ પરમાણુપુદ્ગાલ, ૪૭૮-૩૭૯, ૫૬૭-૧૪, ૬૧૦-

શ્રી તીર્થાકર અરિત્ર.

૨૧૬

વાયુ.) વાયુ આ આઠ વસ્તુને તથા આ જુન થશે કે નહીં? આ જીવ સર્વહૃદેખાનો અંત કરશે કે નહીં? વિગેરે દ્શાવસ્તુને છંદ્ષસ્થે સંપૂર્ણભાવે જાણી શકતા નથી, હેખી શકતા નથી, જ્યારે ડેવલશાની ડેવલદશી (અરિહંત) યાવત....સર્વહૃદેખાનો અંત કરશે કે નહીં? વિગેરે દ્શ વસ્તુને સંપૂર્ણપણે જાણે છે.*

૧૦-૧-૭૬૬-૭૬૭—ગત ઉત્સપ્રીણી કાળ અને આવતા ઉત્સપ્રીણી કાળના દ્શ દ્શ કુળકરોનો તથા કદ્વપવૃક્ષોનો અધિકાર.

૧૦-૧-૭૭૬—લેશ્યાનો અધિકાર.

xxલેશ્યા ૧૦ મીxx કોઈ તેવા પ્રકારના શ્રમણ આખણુને હુઃખી કરવા જે તેને લેશ્યા મૂકે છે, તે તેનેલેશ્યા ત્યાં નિષ્કળ નીવડે છે શરીરમાં પ્રવેશ કરી શકતી નથી કુદાકુદ કરે છે, ચારે ખાળું પ્રદક્ષિણું કરે છે, પ્રદક્ષિણું કરીને આકાશમાં ઉડે છે.

વળી લોંઠી પડીને લેશ્યા મૂકનારના શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે અને તેને ગર્ભિથી ખાળી રાખ કરે છે. મંખલી પુત્ર જોશાળે (આવસ્તીમાં પ્રભુ મહાવીર ઉપર) આવી તેનેલેશ્યા મૂકી હતી.²

૧૦-૧-૭૭૭—આશ્રીએ દ્શ છે. ૧. ઉપસર્જ. ૨. ગર્ભપહરણ. ૩. ખી તીર્થ. ૪. અયોગ્ય (અવીરત્તિ) સભા. ૫. કૃષ્ણનું અમરકંકામાં ગમન. ૬. ચંદ્રસૂર્યનું આગમન. ૭. હરિવંશ કુલની ઉત્પત્તિ. ૮. ચમરેનન્દનો ઉત્પાત. ૯. એકસો આઠની સિદ્ધિ. અને ૧૦. અસંયતિની પૂજા આ પ્રકારના દ્શ આશ્રીએ અનંતાકાળે થાય છે. (ગાથા ૧-૨)

—ચાહુ

* છ દ્વ્યોના સત્રો ૨૫૨-૨૩૩-૩૩૪-૪૪૧-૭૫૪

પુષ્ટગદો—૩૩૭, ૬૪, ૨૧૧

લોકાધાર—૧૬૩-૨૨૪-૨૮૬-૪૬૮-૫૪૬-૬૦૦.

૨ તેનેલેશ્યા માટે વિશેષ જુગ્મો-ભગવતીસત્ત્ર શતક ૧૫ જોશાળો આધ્યકાર. ભગવતીજ અં ૭ ઉં ૧૦, વિગેર.

૨૪૦

ક્રિયાત્મકાંદ પ્રકારા.

સુજ્ઞનતા અને સુસ્વભાવ.

જીગતાંક પૃષ્ઠ ૨૦૦ થી શર.જી

વિહૃતલાસ મુ. શાહ.

આજકાલ સમાચાર પત્રોમાં જુડાણું ખુબ ચાલી રહ્યું છે. આપણા પત્ર સંપાદકો તો એટલું બધું જુડાણું નથી ચલાવતા, પરંતુ અન્ય દેશોના પત્ર સંપાદકો વધું જુડાણું ચલાવે છે. આજકાલ એટલું બને તેટલું મીહું મરચું લખાવીને દરેક વાત પ્રકારીત કરવાની પ્રથા ચાલી રહેલી જોવામાં આવે છે. વાતો વધારીને ફેમ કંઠેવી તે સમાચાર પત્રના સંપાદકો ખુલ્લું સારું જાણે છે. તે ઉપરાંત સમાચારપત્રોમાં જાહેરખખર આપનાર તો પોતાનો સંઘળો કારખાર કેવળ જુદુથી જ ચલાવે છે. લોકોની પાસે પોતાની વસ્તુઓની મોટી પ્રશ્ન સાંસા કરે છે અને સમાચારપત્રોમાં લાંખી લાંખી જાહેરખખરો આપે છે, તે એટલે સુધી કે હોટા પ્રશ્ન સાંસા પત્રો પણ છાપે છે. પોતાની ચીજમાં શું ચુણું રહેલો છે અને તે કેટલી ઉપયોગી છે તેતું તે લોકો જરાપણ ધ્યાન પણ રાખતા નથી. તેઓ તો માત્ર પોતાની ચીજે વેચવા ધંઢે છે અને વેચવા માટે આપણું એવો વિદ્યાસ બેસાડવા માગે છે કે તે ચીજ ધંઢું જ સારી અને ઉપયોગી છે. એક એવો મહાપુરુષ (!) છે કે જે એકજ પુસ્તકનાં જુદાં જુદાં નામો રાખીને અને પ્રત્યેક નામની સાથે જુદા જુદા વિષયો ખતાવીને જાહેર ખખરની મદદથી તે પુસ્તકની હજારો નજીલો વેચે છે. કલકત્તા અને સુંબદ્ધના અનેક વેપારીઓ બસો બસો પાનાંના સૂર્યીપત્રો છપાવે છે. પરંતુ આપણું જો કદાચ તેઓની એપ્રીસમાં જઈએ તો ત્યાં ટેબલ ખુરશી સિવાય કશું જોવામાં આવશે નહિ. તેઓ અનેક ચીજોને પોતાનાં કારખાનામાં જોવેલી જાણું વેચે છે, પરંતુ તપાસ કરતાં આપણું માલુમ પડે છે કે તેઓનાં કારખાનાનું કાંઈ નામનિશાન પણ હોતું નથી. દવાઓની જાહેરખખર આપનારની હશા તે કરતાં પણ વિશેષ ભય કરે છે. તેઓ એકજ ઔધ્યાધિથી હજારો રોગો દ્વાર કરવાના ખણું ગાં કુંકી રહ્યા હોય છે, પરંતુ વસ્તુત: તેઓની દવામાં ધુળ જેવો પણ હમ હોતો નથી એ રીતે કેટલાક લેખકો પણ જુહું બોલવાને ટેવાઈ ગયેલા હોય છે. ખાસ કરીને જીવન ચરિત્રના લેખકો સત્ય અસત્યનું વધું થોડું ધ્યાન રાખે છે, કોઈપણ પુરુષનું જીવન લખતી વખતે તેઓ તેના અવશ્યુણોને છોડી હે છે અને તેનામાં એવા અનેક શુણ્ણોનું આરોપણ કરે છે કે જેનો તેનામાં અંશ પણ હોતો નથી. કેવળ જુદા શુણ્ણોનું આરોપણ કરીને તેઓ પોતાના નાયકને ઉંચે ચઠાવી હે છે.

મુજનતા અને મુર્દુલાવ.

૨૨૨

આજકાલના ચુવકોની એવી માન્યતા થઈ ગઈ છે કે અત્યારે સત્યનો જમાનો નથી, તેઓ એમજ સમજે છે જે મનુષ્ય જુડો, હગાભાળુ, અને સ્વાર્થી હોય છે તેજ સંસારમાં સારી રીતે રહી શકે છે. પ્રત્યેક કાર્ય માં સફેદતા પ્રાપ્ત કરવા માટે અને યથેષ્ટ દ્રોગ ચેળવવા માટે એ ગુણોની આવશ્યકતા છે એમ તેઓ ચોક્કસ માને છે. પરંતુ આર્થી ગંભીર ભૂત બીજુ હોધ શકે નહિ. કેમકે વાસ્તવિક રીતે તો એ વાત કુદરતના નિયમોથી તહુન વિરુદ્ધ જ છે. આપણે કદિપણુ જુહું ઓલીને અથવા ધીજને છેતરોને આપણી ઉત્ત્રતિ સાધી શકતા નથી. કેવળ જુહું અથવા છેતરપીડી ના આધારે આજ સુધી સંસારમાં કદિપણુ કોઈ સ્થાયી કાર્ય નથી થયું. જુડો અથવા લુચ્યા માણુસને કદિપણુ કરો લાભ થતો નથી, એટલું જ નહિ પણ ઉદ્દું જ્યારે તેનું જુહું અથવા લુચ્યાએ પ્રકટ થાય છે ત્યારે લોકો તેના તરફ તિરસ્કારની દૃષ્ટિ જુઓ છે અને પ્રાયે કરીને એના શત્રુ બની જય છે. મનુષ્યમાં એટલું તો સ્વાભાવિક જ હોય છે કે જેનાથી પોતે એકાદ વખત ઠગાય છે તેના ઉપર તેને જુંદ્ગીમાં કદિપણુ વિશ્વાસ રહેતો નથી. જો અરી રીતે જોઈએ તો અસત્યમાં એવી જરાપણ શક્તિ નથી કે જેને લઇને તે સત્યની સામે ક્ષણુવાર પણ ટકી શકે.

જુડો અથવા લુચ્યા માણુસને એટલો ખટકો પણ રહે છે કે કોઈપણ રીતે પોતાનું જુડાણું અથવા લુચ્યાએ પ્રકટ ન થવા દેવું. પરંતુ જે મનુષ્ય સાચો હોય છે તેનામાં વધારે દઢતા તથા શક્તિ હોય છે. તે તો એમજ સમજે છે કે વખત આવતાં મારા સત્યપક્ષનું સમર્થન આપો સમાજ કરશો એટલું જ નહિ પણ આપી હુનિયા કરશો. તેને હમેશાં પોતાના વિજયનો દદ વિશ્વાસ હોય છે. પરંતુ જુડો મનુષ્યને હમેશાં કચનાટ રહે છે. જુહું ઓલાતી વખતે તે એમ સમજે છે કે હું કંઈક અનુચ્છિત અને અન્યાયપૂર્વી કાર્ય કરી રહ્યો છું. તેનો આત્મા તેને દ્વારિત જનાવે છે. લોકો તેની સાથે સંબંધ અથવા વ્યવહાર રાખતાં અચકાય છે. જેઓ અત્યંત જુડો અથવા હગાભાળ હોય છે તેઓની આકૃતિમાં જ કોઈ એવો દોષ આવી જય છે કે જેને લઇને લોકો તેને જોતાં જ તેનો તિરસ્કાર કરવા લાગે છે. તેની નસે નસમાં હગાભાળ ટપકતી હોય છે, પરંતુ જે મનુષ્ય સાચો અને સાત્ત્વિક હોય છે તેને જોતાં જ લોકોના મનમાં તેના પ્રત્યે શ્રદ્ધા તથા ભક્તિભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. એવા મનુષ્યનું સર્વ સ્થળે બહું જ આદરમાન થાય છે. સર્વ સ્થળે લોકો એના ભિત્ર અને સહાયક બની જય છે, તેને પોતાની પ્રતિષ્ઠાનું સૌથી વધારે ધ્યાન રહે છે. સત્ય અને પ્રતિષ્ઠા પાસે તે સ્વાર્થ અને સ્વલ્પાભને તુચ્છ સમજે છે. પોતાને નુકસાન થતું હોય તો તે હમેશાં ન્યાયને જ ચાહે છે. ને વિચારપૂર્વક જોઈએ તો સમસ્ત વિશ્વની તથા પ્રાણી માત્રાની રચના એક માત્ર સત્યના આધાર ઉપર જ થઈ છે, આત્માને કષ્ટ થયા વગર કદિપણુ સત્યનો ધાત થઈ શકતોન્ન નથી. અત્ય તો એક પ્રાકૃતિક નિયમ તથા બળ છે. સંસારનો કોઈ નિયમ અથવા કોઈ

२२२

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શક્તિ તેની સામે રકી શકૃતી નથી. એટલાજ માટે કહું છે કે ‘સત્યમેવ જયતે નાનૃતમ् ।’ જે મનુષ્ય ગણિત શાસ્ત્રના નિયમોનો ભાગ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે તે અવશ્ય મૂર્ખ ગણ્ય છે. એજ રીતે સત્યથી વિપરીત આચરણ કરનારનું પણ સમજું જોઈએ. સત્ય એક પ્રાકૃતિક નિયમ છે. જેવીરીતે ખીમાં સતીત્વની સૈધી વધારે આવશ્યકતા છે તેવી રીતે મનુષ્યમાં સત્યતાની સૈધી વિશેષ આવશ્યકતા છે. જેવી રીતે સતીત્વ નષ્ટ થયા પણી ખીની કશી કિંમત જ નથી રહેતી તેવી રીતે સત્યતા નષ્ટ થયા પણી મનુષ્યમાં કશું કિંમતી રહેતું નથી. જુઠા મનુષ્યના સર્વોત્તમ શુણો, સર્વોત્કૃષ્ટ અંશ નષ્ટ થઇ જાય છે. જે મનુષ્ય સત્યપંથથી પડી જાય છે તેનામાં મનુષ્યત્વ જ નથી રહેતું. જેટલે દરજે મનુષ્ય સત્યપંથથી પાછે હું છે તેટલે દરજે તે પશુત્વ પ્રાપ્ત કરે છે. જે સત્યનો આટલો બધો મહિમા છે, જેતું આટલું ખંડું મહત્વ અને મૂર્ખ છે તેનો આપણા સ્વભાવમાં સંપૂર્ણ આરોપ કરવો એ આપણું મનુષ્ય માત્રનું પરમ અને પ્રથમ કર્તાવ્ય છે.

દરેક મનુષ્યે પોતાનો સ્વભાવ સાત્ત્વિક બનાવવા ઉપરાંત તેને પ્રેમ-પૂર્ણ અને ભિલનસાર બનાવવાની બીજી આવશ્યકતા છે. જે મનુષ્યનું હૃદય પ્રેમપૂર્ણ નથી હેતું તે બધો અંશે મનુષ્ય જ ગણ્યાતો નથી. સર્વ ધર્મોમાં પ્રેમને પરમ ધર્મ અને માનવ-જીવનનો સાર ગણ્યવામાં આવેનું છે. એ પ્રેમ મનુષ્યના હુંએ ઘટાડવામાં તથા સુખોની વૃદ્ધિ કરવામાં અત્યંત સહાયકારક બને છે. જે મનુષ્યમાં પ્રેમનો અંશ જેટલો વધારે હોય છે તેટલો તે સંસારની વિપત્તિયોથી બચી શકે છે. એ ઉપરાંત મનને નિર્મિત તથા સાત્ત્વિક બનાવવા માટે પણ પ્રેમની ઘણીજ જરૂર રહેલ છે. પાછળના એક પ્રકરણુમાં આપણે એક અપરાધી અને એક સ્ત્રીનું ઉદાહરણ ઉપરથી જોયું છે કે પ્રેમ પૂર્ણ વ્યવહારનો પ્રલાવ આકરી શિક્ષા કરતાં વધારે ઉત્તમ હોય છે. પ્રેમની સહાયતાથી મનુષ્ય પોતાનું મન પણ પવિત્ર રાખી શકે છે, અને બીજાના મન પણ પવિત્ર તથા નિર્મિણ બનાવી શકે છે. એક વિદ્ધાનનો મત છે કે પ્રેમમાંથી જ કોમલતા, સુખ, શાંતિ, ભમતા, અને સફ્લભાવ વિગેરે અનેક શુણોની ઉત્પત્તિ થાય છે. અને એની સહાયતાથી જ મનુષ્ય ખરાબ બાબતનો ત્યાગ કરીને સારી બાબતનો સ્વીકાર કરે છે. પ્રેમ આપણા સાચા મિત્રાની સહાયકોની સંખ્યામાં વધારે કરીને આપણા માર્ગના સમસ્ત કંઠો દૂર કરે છે. ડેવળ સુવિચારથી જ મનુષ્યમાં કદિપણ સફુણુણોની ઉત્પત્તિ થઇ શકતી નથી; આપણું હૃદય એક ક્ષેત્ર છે, તેમાં સુવિચાર બીજરૂપ છે, પ્રેમ એ અમૃત છે કે જેના વડે ક્ષેત્રમાં સિંચન કરવામાં આવે છે અને લિઙ્ગ લિઙ્ગ સફુણુણો એ ક્ષેત્રમાં થનારાં દ્રોગ છે. જ્યાં સુધી આપણું હૃદયમાં પ્રેમામૃતતનું સિંચન કરવામાં આવતું નથી ત્યાં સુધી તેમાં કદિપણ સફુણુણુરૂપી દ્રોગ ઉત્પત્ત થતા જ નથી. એક મહાત્માનો ઉપહેશ છે કે જે આપણે ધિશ્યર પાસે કંદિપણ યાચના કરવાની હોય તો આપણે હોયશાં પ્રેમની જ યાચના કરવી જોઈએ.

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૧૨૭

પ્રેમ એક એવી અદૌદિક શક્તિ છે કે જેનાથી મનુષ્યને અનંત લાભ થાય છે. પ્રેમથી માનાસક વિકાર ફુર થાય છે, વિચારેભાં ડોમગતા આવે છે, જફુંખોણી સુષ્ટિ થાય છે, હુઃખોનો નાશ તથા સુખોણી વૃદ્ધિ થાય છે, અને એટાં સુધી કે મનુષ્યનું આચુષ્ય પણ વધે છે. જે મનુષ્ય પોતાના હૃદયમાંથી પ્રેમભાવ ડાઢી નાંખે છે તે પોતાનાં જીવનનો એક સર્વોત્તમ અંશ નષ્ટ કરે છે. પ્રેમ જ મનુષ્યને સાહસિક, ધૈર્યશીલ, અને સહનશીલ બનાવે છે. ડેવળ પ્રેમના બળ ઉપર જ નિર્ભર રહીને સુકોમળ સ્વીએચ્યે લીધાણું યુદ્ધો કર્યો છે. પ્રેમની આતર તેઓએ વિકટ કર્યા સહન કર્યા છે. પ્રેમ ખાતર માતા પોતાના પુત્ર માટે અનંત કષ્ટો સહન કરે છે અને પોતે બધી જાતનાં હુઃખો બોગવીને પણ તેને સુખ આપવા યત્ન કરે છે. માતાએને ઘણે લાગે એવી અવસ્થામાં રહેલું પડે છે કે જેમાં તેઓને પ્રેમનો આધાર ન હોય તો તેઓ બીમાર પડી જાય છે. પરંતુ એ પ્રેમ તેઓને બીમારીમાંથી બચાવે છે. ઉલદું શુદ્ધ પ્રેમ તેઓને બહિષ્ટ તથા સુંદર બનાવે છે. પ્રેમ વગર સર્વોકૃષ્ટ સુખ સામની આપણુંને જરા પણ પ્રસન્ન કરી શકતી નથી. પરંતુ પ્રેમની સહાયતાથી આપણે ડાઢ પણ જાતની સુખ સામની વગર પણ અત્યંત સુખી થઈ શકીએ છીએ. કહેવાતું તાત્પર્ય એ છે કે પ્રેમથી સંભારની સધળી ઉત્તમ બાધતોની સુષ્ટિ થાય છે અને સધળી ખરાય બાધતોનો નાશ થાય છે.

સંસારમાં સુખથી અને પ્રતિષ્ઠાપૂર્વક રહેના માટે ભિવનસાર થનાની મહાત્મ આવશ્યકતા છે. અને ભિવનસાર તે જ મનુષ્ય થર્ડ શર્કે છે કે જેલું હૃદય પ્રેમપૂર્ણ હોય છે. સંસારમાં આપણું અનેક કાર્યો ભિવનસાર પણુથી જ સાચી શકાય છે. જે મનુષ્યનો સ્વભાવ પ્રેમપૂર્ણ અને ભિવનસાર હોય છે તેને સર્વ સ્થળે અને સર્વ અવસ્થાએમાં ભિત્રો અને સહાયકો મળી રહે છે. આપણે હુમેશાં જોઇએ છીએ કે ભિવનસાર મનુષ્ય કંઈનમાં કંઈન કાર્યો ધાર્યીજ સહેલાધ્યથી કરી શકે છે. અને જે મનુષ્યનો સ્વભાવ ભિવનસાર નથી હોનો. તેને સાધારણ કામ કરવામાં પણ મુશ્કેલી પડે છે. છેન્ટે સાંસારિક ઉત્તતિ માટે તો મનુષ્યને ભિવનસાર બનવાની ઘણી જ જરૂર છે. એટલા માટે દરેક મનુષ્યે પોતાનો સ્વભાવ ભિવનસાર તથા પ્રેમપૂર્ણ બનાવવા પ્રયત્નશીલ રહેલું જોઇએ.

(ચાલુ.)

૨૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“રાજુલ સ્તવન.”

ગહલી ભાલી ગહલડીયું મત એલો જો
 કુવાને કાંઠાઈ વારણું વહી ગયો જો. એ દેશી.
 સહીયાં મોારી સાહિયો નેમ મનાવો જો
 હૃથકું તે દાઢે પીયું વિષુ હીઠડે જો
 દિલ મેલી ન કીધો હુસમન દાવો જો
 અખોલાને ખાલીયા દ્વર્મિઠડે જો. ૧

કરતાં સ્યું તો આણી પ્રીત સોહલી જો
 દેહિલીને નિરવહતા દીઠી નથડે જો.
 સાંમલીયો સાંભરતાં હૃથકે સાલે જો
 હૃથકું તે નાવે કહેતાં વથડે જો ૨
 રહસ્યે હુનીયા માંહિ વાત વહીતી જો.
 વાહલે ઝી ઝીધી છે એહલી રીતડી જો
 સ્યું જાણું વીસરસ્યધું કિષુ અવતારે જો ૩
 નેહ તણ્ણા હુઃખ જાણું તેહજ પ્રીતડી જો
 મત કોઈને છાનો વૈધરી નેહ જો.

લાગીને હુઃખ દેતો કહીય એહલો જો
 નેહ તણ્ણા હુઃખ જાણું તેહની છાતી જો
 જેહ માંહી વિચરે અવર ન તેહ વો જો. ૪

નેમેસર ને ધ્યાને રાજુલ નારી જો
 મેલો નેમ ન ગમતો લહે શીવમંદીરે જો
 વિમલ વિજય ઉવજાય તણ્ણે શુભ શીંઘે જો
 રામ વિજય સુખસંપત્તિ પામી શુલ પરે જો. ૫

સં. વિહારી.

વીસમી સદીનું સંધુ બંધારણ.

૨૨૭

વીસમી સદીનું સંધુ બંધારણ.

(૨)

રાગદેખાહિ અદાર દ્વષણોને જીતી લઈ જેઓએ અરિહંતપદ પ્રાસ કર્યું છે એવા જીનેથર પ્રલુને વિષે દેવપણાની બુદ્ધિ રાખનાર અર્થાતું એમને દેવ માનનાર, જેઓ ઉપરેક્તા જીન પ્રલુના માર્ગે ડેવળ મોક્ષની અભિલાષાથી ચાલી રહેલા હોય અને પંચ મહાસત પાલનરૂપ સાથુ ધર્મનું નિરતિચારપણે પાલન કરી રહ્યા હોય, એવા સુનિરાજને વિષે સાધુપણાની બુદ્ધિ રાખનાર એટલે કે અમને સાધુ માનનાર એજ જીન ભગવાને રહેલા અહિંસા લક્ષણરૂપ સ્થાઙ્વાદ યાને જૈનધર્મને ધર્મ માનનાર દરેક વ્યક્તિ ચાહે તો તે વીશાશ્રીમાળી હોં કે ચાહે તો તે એશાવાળ-પોરવાડ કે લાઉના શ્રીમાળી હોં કિંબા પાઠીદાર કે ભાવસાર હોં. એ હોં ચા પુરુષ હોં એ સર્વ જૈન ગણ્યાય, એમનો જનેલો સસુદાય તેજ સંધુ. ઉપર સુજબ દેવ-શુરુ-ધર્મની શક્તાવાળી દરેક વ્યક્તિ વાર્ષિક પાવલી આપી સંઘના ચોપડે પોતાનું નામ વખાવે. આનું નામ મતહાર સંધુ રાખીએ. સંઘના કાર્યમાં જ્ઞાતિને મહત્વ ન આપી શકાય એટલે વાર્ષિક ચુંટણી વેળાએ સૌ કોઠ ગમે તે જ્ઞાતિના પણ સંઘના કાર્યને સારી રીતે સંભાળી શકે તેવા લાયક ગૃહસ્થની કે જે સ્વક્ષાવે ગંસીર, ભળતાવડી પ્રકૃતિનો, ધર્મની દફ શક્તાવાળો, વિચાર કરી કામ કરે તેવો, સામાન્ય રીતે સારી આર્થિક દશાવાળો તેમજ જનતા પર જેની છાપ એસે એવો, અને બુદ્ધિશાળી હોય તેવાની ચુંટણી સંધપતિ તરિકે કરે. ચુંટણીનો દિવસ પર્યુષથું લગભગ રખાય તો વધારે અનુકૂળ થઈ પડે. સંધપતિ ઉર્ફે પ્રમુખની ચુંટણી પછી એની ગેરહાજરીમાં સંધનું કાર્ય ચાલુ રહે એ સાર્દ એક ઉપ પ્રમુખની તેમજ ધર્મમક ખાતાની મિલકતની ચોગ્ય વ્યવસ્થા રાખવા સાર્દ એક ખણનચીની કે જે વ્યક્તિ નામાના કામમાં નિષ્ણાત મનાતી હોય અને નાણ્યાની વ્યવસ્થા કરવામાં કુશળ ગણ્યાતી હોય તેની તથા વસ્તીના પ્રમાણુમાં એ-ત્રણ કિંબા ચાર કાર્યવાહકો યાને મંત્રીએની ચુંટણી વધુ મતના ધોરણુથી કરે. મત આપનારાએ એટલું લક્ષમાં રાખવાની અગત્ય છે કે જે વ્યક્તિએમાં જનતાના મોટા ભાગ કરતાં બુદ્ધિ-ધર્મ-જ્ઞાન અને કાર્યશક્તિમાં વિશેષતા હોય તેવાએની જ કાર્યવાહકો તરીકે નિમણુક કરવી, કારણું કે સારાએ કામેનો આધાર મંત્રીએની કાર્યપદ્ધતા ઉપર અવલંબે છે. આટલું થયા બાદ વસ્તીના પ્રમાણુમાં-જ્ઞાતિનો સંબંધ ધ્યાનમાં લઈ ૬-૮-૧૦ કે તેથી વધુ સલાહકારક સભયોની ચુંટણી કરવી. આવી રીતે બહુમતીથી ચુંટાયલા માણ્યસો સંધુ સંબંધીના કામેનો એક વર્ષ વા વણુ વર્ષ સુધી વહીવટ કરે, હિસા-

અની ચોખવટ રાખે, કાર્યેનિ બગડવા ન હે, સંધનું જોરવ વધે તેવા સુધારા કરે અને અગત્યના કામો વખતે સંધ મેળવી કામેનો નિકાલ આણે. ઠરાવ સુજરૂ પુનઃ વર્ષે દઢાડે વા ત્રણું વર્ષે નવી ચુંટણી કરે. દર વર્ષ આખા વર્ષની કાર્યવાહી સંધની સભા સમક્ષ કહી જાય. ચુંટાયલી કમિટિનું કાર્ય રીતસર ચાલે એ સારુ જાહેર સંસ્થાઓમાં હોય છે, તેવા ઘટટા કાનુનોવાળું બંધારણું તૈયાર કરી સંધના તમામ માણુસો પુરું પાડે અને જાતે એ પ્રમાણે અમલ કરે. આ આપણા વીસમી સહીના સંધની ઇપરેખા કહી શકાય.

આ સંસ્થા હસ્તક નીચે પ્રમાણેના સાત ક્ષેત્ર સંખ્યાના પાંચસું, છદું જીવદ્યા અને સાતસું શુભ વા સાધારણું એ નામના સાત ખાતા સંધની પેઢીમાં રખાવા જોઈએ. તેનું સ્પષ્ટીકરણું આ પ્રમાણે—

- ૧ મૂર્તિ સંખ્યાખાતું—જેમાંની રકમનો વ્યય નવિન મૂર્તિ ભરાવવાથી માંડીને ચાલુ વપરાશના પૂજના ઉપકરણોમાં કરી શકાય.
 - ૨ ચૈત્યખાતું—લાણ્દોદ્ધાર સંખ્યાખીની રકમોથી લઇ હેરાસરની મરામત કરાવવાને લગતા દરેક કાર્યમાં વાપરી શકાય.
 - ૩ શાનખાતું—આગમ સાહિત્ય લખાવવા, સુધરાવવા, શાનકંડારમાં સુરક્ષિત રહે તેવા થતન કરવા, તેમજ નવિન થંચે ખરીદવા તથા સાધુ આહિના ઉપયોગ માટે મંગાવી આપવા સંખ્યા સર્વ વ્યય એમાંથી થાય.
 - ૪ સાધુ-સાહેબીખાતું—એમાંથી સુનિરાજના ઉપકરણું તેમજ ગમનાગમન અને આસ કરી તેમને લગતા તેવા ખરચો થાય.
 - ૫ શ્રાવક-શ્રાવિકાખાતું—આમાંથી સ્વામીભાઈના સંકટો દ્વર કરવાના દરેક ઉપાયો લેવામાં આવે, જરૂર પડે રકમો ધીરાય, તેમ ખાવામાં પણ વાપરી શકાય.
 ૬. નોટ-એ ખાતાને બને તેટલું સંગીન રાખવાની આણી આવી પહોંચી છે; ડેમકે એ ક્ષેત્રની પુષ્ટતા વગર બીજા સર્વ ક્ષેત્રો સીદાતા રહેવાના.
 ૭. જીવદ્યાખાતું—આ ખાતામાંથી ચકલાને દાણું, કુતરાને રોટલા, માછલાની જળ અને એ સિવાયના દયા સંખ્યાના સર્વ કાર્યો થાય.
 ૮. શુભ વા સાધારણ ખાતું—આમાંથી ઉપરના છ ખાતામાંના જેમાં તંગાશ પડે તેમાં પૂરવણી કરવી અને એ ઉપરાંત જે વ્યય ઉક્ત ખાતાઓમાં ન આવી જતો હોય અગર સંદિગ્ધ લાગતો હોય તેવા સર્વ ખરચ આમાંથી થાય.
- આ સિવાય ડોઈપણું નામના વધારાના ખાતા રાખવાની અગત્ય નથી. આવી શૈક્ષનાથી ગામ યા શહેરના દરેક હેવાલધોનો, ઉપાશ્રય કે શાનકંડારને વહીવટ

“ એ વિશ્વવંદ્ય વિલૂતિને.”

૧૮૭

એક સ્થળે આવી જવાથી પરચમાં ધણી ખચત થવાની. વળી પૈસાની સહામતી રહેશે અને એ સિવાય અરસપરસ ખાતાના ઉપયોગમાં જરૂર પડે રકમ કામે લાગવાથી ધનના અલાવે કામ વિષુસી જય છે, તેમ નહીં બને. સોથી નોંધનીય વાત એ બનશે કે હિસાબની ચોખવટ જળવાશે; એથી આપણા ધણાખરા ખાતાની રકમે વેડક્ઝાઈ જય છે તે અટકશે. એછા માણુસો કારા હીપી નીકળે તેવું કામ થશે. બહારગામના યાત્રુઓને પણ કયા ખાતામાં આપવું તેની સુઅ પડશે. આ ઉપરાંત પાડશાળા, શ્રાવિકાશાળા અને કન્યાશાળા જેવી કેળવણીની સંસ્થાઓને નવજીવન પ્રાપ્ત થશે. ચુંટણીના નિયમે કામ થતું હોવાથી દરેકમાં કામ કરવાની ધગશ પેઢા થશે અને એ માર્ગે કેટલાચે નવિન હીરાએ જે હાલ સમાજના કોઈ ખુણુમાં છુપાયલા હોય છે તેઓ બહાર આવી અણકશે અને એથી સંઘને મોદ્દો વધશે. કામો ચથાર્થ રૂપમાં થવાથી અદ્વય કાળમાં સારીયે જૈન આલમ પ્રગતિના પંથે આગળ વધશે અને જૈન શાસનનો જય જ્યકાર વર્તશે. પ્રભુ પ્રત્યે એજ પ્રાર્થના કે એવો સમય સત્તવર પ્રાપ્ત થાય હિત્યલભ.

૬૦

મોહનલાલ દી પચંદ ચોકસી.

“ એ વિશ્વવંદ્ય વિલૂતિને ”

૬૦ વીરખાળ.

આજથી અઠીહંજર વર્ષ પહેલાં પૂર્વદેશમાં-મગાધદેશમાં એક ગ્રતાપી પુરુષ વર જન્મ્યા હતા. જેમના જન્મથી નણ લોક આનંદની સુરખી અનુભવી રહ્યો હતો. ધણી વ્યક્તિઓ એવી હોય છે કે જેના જન્મ સમયે પદ્ધયર પડે; હુનિયા ભાવિ હુઃખનો અનુભવ કરે; અને એવી વ્યક્તિઓ જરૂર હુનિયામાં કંઈક ઉથલપાથલ પણ કરે જ. કેટલીએક વ્યક્તિઓ એવી હોય છે કે જેના જન્મતાંજ દેશમાં અશાંતિનું વાતાવરણ ઉભરાઈ જય છે; અને કેટલીએક વ્યક્તિઓ એવી હોય છે કે જેના જન્મતાં માણાપ હુઃખી હુઃખી થાય છે, કિન્તુ નણ જગત સુખી થાય; આનંદિત બને એવી વ્યક્તિઓનો વિરલજ હોય છે. એ વિલૂતિ.

જરૂર વિશ્વ વંદ્યજ બને છે.

આ વિશ્વવંદ્ય વિલૂતિ સંસારમાં જ જન્મ લે છે, સંસારમાં ઉછરે છે, સંસારનું વાતાવરણ નિહાળે છે. છતાંય જળ કુમલવત્ત નિર્દેખ રહે છે. સદાય એમના મનમાં એકજ વાતનું રઠણ હોય છે, ત્યાગ-આત્માહત એમના આત્મહિતમાં જગતનું કલ્યાણ સમાયેલું હોય છે એ વિલૂતિ અપૂર્વ ત્યાગ કરે છે, બોાર વર્ષો.

૩૪

ગી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યાચો આહરે છે. કઠિષુ ચારિત્ર પાણે છે અને મૈન રહે છે. એ બધું ભવે એમના આત્મ હિત માટે હોય પરંતુ જગતને માટે એ બધું આદર્થ રૂપ બને છે. જગત તેમને આદર્થમાની સાધ્ય સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે. એ પરમ આદર્થ પુરુષવર જ વિશ્વ વન્દ્ય વિભૂતિ છે.

એ વિભૂતિમાં મહાન શક્તિ અનુપમણ અપૂર્વ તાકાત સમાયાં છે, છતાં તેમના ઉપર ઉપસર્ગોની જરી વધાવનાર હુઃખનો દાવાનલ પ્રગટાવનાર પ્રત્યે આંગનીએ ઉંચી ન કરતાં બધુંચ શાંતિથી સહન કરે છે. પોતાની શક્તિ, બળ અને તાકાત એ બધું સહન કરવામાંજ વાપરે છે અને જગતને ક્ષમા વીરસ્ય ભૂષણુમનો અપૂર્વ જોધ પાડ શીખવે છે. એ બાદપણુમાં પગના અંગુઠે મેરુ કંપાવી ઈદ્રની ભૂલ સુધરાવે છે. તીર્થકરોની શાકતનો પરિચય કરાવે છે. બાળપણુમાં રમત કરતાં છણ કરનાર હેવને મૂઠી મારી નમાવે છે, પોતાના બળ અને તાકાતનો પરિચય આપેછે અને એજ વિભૂતિ પરમ સાધુ પુરુષ બન્યા પછી સાત સાતવાર ઝ્રાંસીના લાકડે લટકાવનાર, વધસ્થાને પહોંચાડનાર, છ છમહીના સુધા જૌયારી પાણી પણ શુદ્ધ ન મલવા હેનાર સંગમક હેવ (?) પ્રત્યે દયાથી અશ્વિણી આંખ બનાવે છે. એ પરમ સાધુ-

વરજ વિશ્વવન્દ્ય વિભૂતિ બન્યા છે.

એ વિભૂતિ ઘરખાર છોડી પ્રથમ જ્યારે સાધુપણું સ્વિકારી વિશ્બમાં વિચરે છે અને પ્રથમ ગોપાળ-ગોવાળનો ઉપસર્ગ થાય છે લારે ઈન્દ્ર આવીને નિવારણ કરે છે; અને પણી એ સુકોમળ કાચાવાળો હેવોના હેવ હેવાધિહેવ પ્રત્ય વિનાભલાદે વહે છે “ પ્રલુ આપને વર્ષો પર્યંત ધણુંજ કષ્ટ પડશો, ધણુંજ ઉપસર્ગો થશો યદ્દિ આપ કહો તો હું તણું નિવારણ કરવા આપની સેવામાં હાજર રહું ” લારે એ પરમ સાધુ બ્રેષ્ટ ઉચ્ચારે છે. “ એ ઈન્દ્ર તિર્થકરો કરી પણ થીજાની સહાયતાથી કેવળ જાન નથી પ્રાપ્ત કરતા. કોઈએ પ્રાપ્ત નથી કર્યું અને કોઈ નહિં પ્રાપ્ત કરે. એ તો પોતાની શક્તિથીજ પ્રાપ્ત કરે છે; ” અને એજ પ્રમાણે સાડા ભાર વર્ષ પર્યંત અનેક ઉપસર્ગો સહન કરી ઉજવલ દીપી પ્રગટાવી, આત્મશક્તિ ઝોરવી કર્મ રૂપી પથથર સમુહના ચુરેચુરા કરી નાખી કેવલ્ય જાનની અપૂર્વ જ્યોતિ પ્રગટાવે છે—પ્રાપ્ત કરે છે. એ કેવલ્ય જ્યોતિર્મય પુરુષ સિંહજ વિશ્વવન્દ્ય વિભૂતિનું અનુપમ પહ પામ્યા છે.

અને

એ વિશ્વવન્દ્ય વિભૂતિ અન્તે ત્રણ જગતને હોર્દાં એવું પરમશ્રેષ્ઠપદ—સર્વોત્તમ સ્થાન પામે છે. તેઓએ જ સર્વોત્તમ સ્થાન પામ્યા છે કે જેને માટે અનેક આત્માઓ તલસે છે. જેને માટે અનેક જીવો મહાન ત્યાગ અને અપૂર્વ તપ આયરે છે. જે દરેક આત્મા માટે સાધ્ય બિન્હુ છે પરંતુ એ સ્થાન એમ નથી પમાત્રાં, એ તો બાડવીર પુરુષોનુંજ મહાન વિભૂતિઓનુંજ કામ છે.

“ शिखर परथी दृष्टिपात । ”

૨૨૬

એ કેણું ?

જાતપુત્ર, ત્રિશલાના નંદન ભગવાન મહાવીર હેવ. ડોટીશા: વંદના છે એ
વિશ્વવન્ધ—

વિભૂતિને.

જેમણે ભારતને આજે પૂનિત બનાવ્યું હતું અને આત્મસિદ્ધિના માર્ગો
અધાને બતાવ્યા હતા. મોક્ષનાં દાર દરેકને માટે ખુલ્લાં મેલ્યાં હતા. પુનઃ પુનઃ
વંદના એ વિશ્વવન્ધ વિભૂતિને.

લે. વીરભાણ

“ શિખરપરથી દૃષ્ટિપાત ”

આ માસમાં જગતના એક મહાપુરુષની જ્યાંતિ ઉજવવાની છે ને એક મુખ્ય વરસુ છે. એ
મહાપુરુષ તે ભગવાન મહાવીરહેવ. ભારતવર્ષનો. જૈન સંધ ટેર ટેર તેમના જન્મ દિવસે એમની
જ્યાંતિ ઉજવશે. ભગવાન મહાવીર માત્ર જૈનોના જ હેવ છે એમ નહિં કિન્તુ એતો આખા
વિશ્વના હેવ છે. એમના માટે તે જે ચાય તેટલું ઓછું છે. જગતમાં તેમણે પોતાના શુણોનો વારસો
મેળ્યો છે તેનો ઉપયોગ કરનાર જરૂર આત્મહિત સાધી રહે. અત્યારના યુવાનોનું તેમનો ભાતપ્રેમ—
માતૃલક્ષ્ણનો અપૂર્વ ગુણું સ્વીકારી પરમભાત્રભક્ત બની રહે. એમનો અનુપમ ત્યાગ એમની
તપશ્ચર્યા, એમની ક્ષમા, એમની ધીરતા અને વીરતા આદિ ગુણો દરેકને ગ્રાસ છે તેમ આચર્યિય છે.

x

x

x

આ સ્થળે પ્રશ્ન એ ચાય છે કે જ્યાંતિ એમની જ કાં ઉજવાય ? એમની પણી અને પહેલાં
ધણ્યાય પુરુષો થઈ ગયા છે અને થશે. જ્યાંતિ કોની ઉજવાય ? આ પ્રશ્નો મહાત્મના છે. જેમની
જ્યાંતિ નથી ઉજવાતી તેઓ કાં તો નિર્માલ્યવત અને સખલ હોય તો પણું સંસાર કુપમાં
ખુંચેલા છે. અને રાગદેખાહિના દાસ બનેલા છે. શ્રી મહાવીર સ્વામીની જ્યાંતિ એટલાજ આતર
ઉજવાય છે કે— “ અત્યારના જૈન ધર્મના તેઓ આસતોપકારી છે અને પોતાના
અનુપમ શુણોથી આત્મવિકાસ સાધી એક આદર્શિક્ષે અન્યા છે માટે જેમના
શુણો અહૃતું કરનાર સંપૂર્ણ સુખી બની રહે છે માટે, જેમણે ખતાવેલ માર્ગે
ચાલિયાથી આત્મહિત સચાય છે માટે. એમનો ઉપદેશ સ્વીકારવાથી આચરણમાં સુક્રાથી
તેમના જેવાય ચચાય છે. માટે.” દરેકને માટે આટલું અસ છે. તેમની જ્યાંતિ ઉજવનારાઓ
આટલું લક્ષ્યમાં લે, આચરણમાં ઉતારે તો જ્યાંતિની સાર્થકતા ગણ્યાય. બાકી તો જગતમાં
ધણ્યાય જરૂરા અને કાદની અનન્ત ગોદમાં ધ્રૂપાચ ગયા છે તેમનો ડોઢ ભાવ પણું નથી
પૂછતું, હવે જ્યાંતિકોની ઉજવાય એ પ્રશ્નો ઉત્તર આપણું રહેલાછી જરી આવે છે. જેએ
પરમ આદર્શિક્ષે હોછ આપણા આત્મકલાણના માર્ગો અતાવી તે પ્રમાણે ચાલી પરમ સાધ્ય

૨૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સિદ્ધ કર્યું હોય તેમનીજ જ્યનિત ઉજવવી એ ઉચિત છે. જે કે આજ તો જ્યનિતએ તો થોક-
ખંડ ઉજવાય છે. હોગ્યાયોગ્યનો વિચાર કર્યા સિવાય જગત્પૂજય, વિશ્વવન્દ્ય આદિ વિશેષણું
અમનેએમ દીધે રખાય છે, પરન્તુ ફ્લબ્રાસિ ક્યાં છે તે વિચારવા જેવું છે.

x

x

x

આપણે દર વર્ષે જ્યનિત ઉજવી કેટલા પગથીએ ચઢ્યા છીએ તેનો કયાસ કાઢ્યો
છે ખરેં? જેઓ વ્યાખ્યાન પીડ ઉપરથી ખાંડી જેટલું ખોલી નવટાંક પણ આચરણું ન હિતારે
તેમના વ્યાખ્યાનની એક કોડી જેટલી પણ કિમત નથી; જલે કહી અહીં વાહવાહ કહેવાય પરન્તુ
એ તો શક્તિનો ભયંકર હૂઝપ્યોગ છે અને આત્મ દોહ છે, એ આત્મવચનના આપણા આત્માનું
અહિત કરશે. આપણે જ્યનિત ઉજવીએ છીએ; તે એટલા જ ખાતર કે અહીં હજર વર્ષ પૂર્વે
થેલ પુરુષ અમારા આદર્શ છે અને અમે તેમના પગદે ચાલવા હતુંક છીએ. અમારે આત્મ-
હિત સાધવું છે માટે એ પરમભિદ્ધ પુર્ણને આરાધિએ છીએ. પ્રલુભીનો એ સુખ્ય શુદ્ધ હતો કે
તેઓ જે બોલ્યા છે તેજ પ્રમાણું ચાલ્યા છે. કહેવું જુદુ અને વર્તન નિરાળું એવું નથી. આપણે
પણ એજ સત્ય કીખી લઈએ કે જેટલું ખોલીએ તેટલું વિચારપૂર્વક અને આચરણું નિરાલી
વાની ભાવનાથી જ.

x

x

x

આપણે ગતાંકમાં શેડીઆએ તરફ દશ્ચિપાત કરી ગયા છીએ. હવે આપણું નંતી જરૂર છે
તે સૈનિકો-સેવકો તરફ દશ્ચિપાત કરી લઈએ.

આપણે હુકમો કરનાર કરતાં કામ કરનાર તરફ વિશેષ માનની નજરે જોઈએ છીએ. હુકમો
કરનાર ગાઢી તકીએ એસી શક્યાશક્યનો વિચાર કર્યા સિવાય, હોગ્યાયોગ્યતાનો. વિચાર કર્યા
સિવાય એ હુકમો કરે છે, આપ ખુફી ચલાવે છે અને તેમાં કેટલીકાવાર જુદમ પણ થધ જાય છે.
સૈનિકમાં-સેવકમાં એવું નથી બનતું. એને કામ કરવાનું હોય છે, એ કામ કરતાં પાણું
વાળાને નથી જેતો. કામની પાણણ દેહ ખુવાર ચાય એની પરવા એ નથી રાખતો, એ માન
અપમાનની દરકાર નથી રાખતો. એને મન સેવાધર્મ એજ સુખ્ય હોય છે. બરાબર કટાકટીનો
સમય હોય તે વખતે એ બલિદાન-પોતાતાના આત્માનું બલિદાન આપતાં નથી ચુકતો. એ કરી
ક્ષેટે છે, હુકમો નથી કરતો.

x

x

x

આપણે તેવા સૈનિકોની જરૂર છે. આને જૈન સમાજ-દિનહીન અનતો જાય છે તેનાં કારણો
તપાસનાર-તેનું યથાર્થ નિદાન કરનાર કોઈ સીધીલ સર્જનની જરૂર છે. એક બાળું શરૂંજ્યનો
પ્રશ્ન તો ખડો છે તેનું શું નિરાકરણ આવશે? તેનું ક્યારે નિરાકરણ થશે તે કહેવું સુશકેલ છે.
પરન્તુ આપણામાંથી સાચા સૈનિકો દિનપ્રતિદિન વધવાને અદ્દે ઘટતા જાય છે. એક સમય એવો
હતો એસૈનિકો-શાસન સેવકોથી આપણાં શાસન દીપતું હતું. ક્યાં છે એ લાલલાઠ, એને
મનસુખલાઠ? ક્યાં છે એ મૂળાચંદળ મહારાજ એને આત્મરામજ મહારાજ
ક્યાં છે. વીરચંહ રાધબળ? આજ તો અધ્યાત્મ પોતાનીકર્તિનાં અથુગાં હુકવાં છે. કરવા
કરતાં ગળવણું છે વધારે. સેવક તો સુંગે મોટે સેવા કરી ક્ષેટે છે. અલ્યારે તો ખરી જરૂર સાચા

એક સ્કુરણ્ણા.

૨૩૧

શાસનસેવકોની-આત્મભોગી સૈનિકોની છે. જો કે આ યુગમાં આપણુંમાં યુવાનોમાં સેવાની ધર્ષણ નથી છે, સેવાની મંડળા સ્થપાયાં છે. સ્વયંસેવકો કામ પણ આપે છે. પરન્તુ હજુ એ તો આલક છે.

×

×

×

આજે તો નેપોલીયન ઐર્નાર્પાર્ટ જેવાની જરૂર છે. તીર્થીના પ્રશ્નો સળગી રહ્યા છે, આચાર્યો ઉપર મનગમતા આક્ષેપો થધ રહ્યા છે. જૈનો ધર્ટતા જય છે, ધર્મ નિંદાય છે. આવા આવા સમયે કુમભ કસી તીર્થ માટે પ્રાણું પાથરનાર, ધર્મ માટે માયું આપનાર અને સમાજ સેવા માટે દેહનું બલિદાન આપનાર વીરસૈનિકાની જરૂર છે. શેડ કરતાં સૈનિક દીપશો; શાસનને દીપાવશો.

તુલનાત્મકદિષ્ટએ.

એક સ્કુરણ્ણા.

“ ચંડકોશીએ નાગ અને પ્રભુ મહાવીર.”

વીર પ્રભુ ચંડ કોશીએનો ઉદ્ઘાર કરવાનો નીક્ષય કરે છે, જંગલ તરફ પ્રયાણ કરે છે. લોકો કહે છે કે પ્રભુ ત્યાં એક નાગ એવો રહે છે કે જે પોતાની વિષ જ્વાળાયી જ માણુસને ખાળીને લસ્યમ કરે છે. પ્રભુ કહે છે કે આ દેહ કે જેને એક વખતે ખાળી નાંખશે તેને એક આત્માનો ઉદ્ઘાર કરવામાં ઘણાવી હેવાય તો મહા લાગ્યની વાત છે. દેહ ઉપર ધીદકુલ મમતા નથી તથા જેમાં Divine love (દિલ્બ્ય પ્રેમ) છદ્દો-છદ્દ ભરેલો છે એવા પ્રભુ ચાલ્યા આવે છે, રાક્ષણ સામે ઉલ્લા રહે છે. કાયોત્સર્ગ કરે છે, કાયાને વોસરાવી નાંખી મનને વિજ્ઞાનમય ભૂમીકામાં લઈ જઈ વીર-ખરે-ખરા મહાવીર ભયને તીળાંજલી આપી મહાન યોદ્ધાની માઝક ઉલ્લાં છે, નાગ જીવે છે બહાર આવે છે અને વિચારે છે કે કોઈ ચકલું પણ આણી તરફ ઝરકી શકતું નથી અને આ સુરખ સામે આવીને ઉલ્લો છે. ચાલ તેને ખાળીને લસ્યમ કરી દઈ. વિષ જ્વાળા છેઠવા માંડે છે પ્રભુ ડગતા નથી તેથી નાગને કોધ વ્યાપે છે. કોધની તો તે મૂર્તિ જ છે. જેમ જેમ પોતાની નેમમાં હારતો જય છે તેમતેમ વધારેને વધારે કોધથી ભરાતો જય છે. કોધ ઉભરાતો જય છે, આણું આસપાસનું વાતા-વરણું કોધમય કરતો જય છે. પોતાના આત્માની આસપાસ જે કોધનું જળું પોતે પૂર્વના ભવમાં બાંધ્યું હતું તે પ્રભુ તરફ તીરની માઝક છોડતો જય છે. પ્રભુ તેની સામે પોતાનો સ્વાભાવિક પ્રેમ-વીચ્યંયાપી પ્રેમ-Divine love સુકતા જય છે, કંઈપણ બ્યાલતા નથી, જેટલો કોધ કર્યો તેટલો બધો શ્રી મહાવીરે મહાવીરની

२५२

श्री आत्मानंद प्रकाशः

माझेक पोताना हेहु उपर आनंदथी जीवयो, ज्यारे कोधनुं बधुं जगुं उभेलाई
रहुं, आत्मा, हीन्य प्रकाश जीववाने तैयार थयो, त्यारेज दयाना सागरे, हलवा
थयेवा आत्माने, तेनो पूर्वभव णताव्यो, शान मुक्तुं तेनुं अज्ञान द्वर थधुं.
पूर्वभव जेयो, कोधि तेनामां पेसीने तेना केवा हाल कर्या हतां ते जेयुं, पोते केवा
हतो केवी गति पासे तेवो हतो छतां कोधना पंगामां इसाई पडवाथी पोताना
शा हाल थया हता ते जेयुं. प्रभुने ओणाण्यां, काया ओसरावी हीधी. कोधि करी
तेनामां पेसवाने धण्डा यत्न कर्यां. लुवडां वीकुर्यां कीडीयो. पासे चटकां भराऊं
तेनाथी थाय तेटलुं कर्युं. आसपासथी तेना साथी भीज कोधने पछु भालावीने
महेनत करी पछु एक वर्षत जेण्ये कोधनां दृपने भराभर पारभ्युं हतुं तेण्ये तेने
झरी वर्षत पोतानामां पेसवा हीधी. नहिं. आवी रीते जेनुं आत्मणा वधुं छे,
तेनो अने जेण्ये आनो उद्धार कर्यो तेवा महावीर प्रभुनुं रात हिवस ध्यान करवा-
थी भनेअण वधे छे. हेहनो केवा उपयोग करवो जोधिए ते जण्ठाय छे, कार्योत्सर्ग
एटले शुं ते समनय छे, कोध अहारनी वस्तु छे आत्मानी नथी, अहारथी आवे
छे. भराभर जगृत (Vigilant) छाईए तो ते अने कषायना भीज आकार पछु
आपण्यामां पेसी शकता नथी. अंदर हेय तेने ओणाखी जवाथी तेने नीदवाथा
धीरे धीरे आपण्यामांथी ग्राव्या जय छे, आत्मप्रकाश पमाय छे.

शाह नानचंद ओधवळ—नडीआद.

शातपुत्र श्रीभन्द महावीर प्रभुने प्रणाम
पुष्पांजली.

४८८ समये हिंगकुमारिकायो—

“ मंगल संदेशा मोळव्या,
जागुं जगतनुं तुर, उलुं प्रक्षांडनुं शुर;
चालो साडेली रंग रहालवा.
वाईयां पुण्य अंकुर, जगयो धर्म ए धूर,
वीर वधावो दील धारीए;
उज्यो कनको सूर, द्वार्यो कद्य द्वेलूर;
मंगल संदेशा नेतर्या ”

❖

❖

❖

नमस्कार नमस्कार अनंत कौटीशः प्रभु तडमारा यरणु कमणामां गवा.
वस्थामां मातृप्रेम (लक्ष्मि) ना अपूर्व पाठो हनिअने शीघ्रावनार ?

શ્રી મહાવીર પ્રલુને પ્રણામ-પુષ્પાંજલી.

૨૩૩

જન્મ થતાંજ સચરાચર જગતને દીવ્ય આનંદથી સુખી કરનાર ? અજ્ઞાન-તિમિરનો ધ્વંસ કરી ચૈતન્યમય અનેક શક્તિઓનો પ્રાહ્લાદ કરનાર ?

હે વીર પ્રલુ તુમ્યં નમઃ દ્વિભૂવનાર્તિહરાયનાથ—

* * *

આદ્યાવસ્થામાં વીરનું ભરેલી શક્તિથી દેવોની શક્તિને બાંખી કરનાર-અને પછી દેવોએ આપેલ મહાવીર એવું નામ ધારણું કરનાર; યતઃ જ્ઞાન કલમથી સિદ્ધાક્ષરે કોતરાચેલ છે. “ મહાવીર ” એવું નામ.

છો આદ્યાવીર સત્તાએ દેવવીર,
શરીરખંલે હીતપાઠ સજશો સર્વલુલુલના;
સમભાવના સુપાઠથી બળવશો,
જયદોષણું નીજપૂર્ણુંતા પ્રગટાવીને. ”

એવી દેવવાણીથી વધામણી પામી જગતના એક આલુષણું સમાન પ્રકાશી સંવત્સર સુધી દાન આપી ફુનિઓને દારિદ્રમુક્ત કરનાર.

હે જાતપુત્ર—? તુમ્યં નમઃ દ્વિતિતલામલ ભૂષણાય—

* * *

આપ “ ચક્રવર્તિથશો અથવા જીનેશ્વર થશો એવા સુપન પાઠકના શાખાની અનેક રાજકુમારો આપની સેવા કરવા આવેલા તેઓને આપે જણ્ણાંયું કે હું આત્માતું ઐશ્વર્ય પ્રાસ કરનારો છું—અનેક ઉપસર્ગો વખતે સ્વર્ગના ધર્મે આવીને આપની સાથે રહી સેવા કરવા છુંછા દર્શાવી પણ આપે કહી દીધું કે “ તીર્થ કરો—અંતરંગ શત્રુઓને જીવામાં કોઈની સહાયની અપેક્ષા રાખતા નથી; તેઓ પોતાના વીર્યભલ-પુરુષાર્થથી ડેવળજાનાદિ આત્મિક ઐશ્વર્ય પ્રાસ કરી મોક્ષ દૂપી આત્મિક સ્વરાન્ય મેળવે છે. ” એજ આપની સાત્ત્વિક લાવના આપે રચના-તમક કેમે આપના જીવનમાં ઉતારી સાડા બાર વરસ સુધી ઉથ તપક્ષર્યાદિનું સેવન કરી—આત્માની અનંત શક્તિ, આત્માતું અનંત ઐશ્વર્ય પ્રાસ કરનાર તથા જગતમાં અદ્વિતીય ઐશ્વર્યથી વીજરનાર—હે પ્રલુ !

તુમ્યંનમઃ દ્વિજગતઃ પરમેશ્વરાય—

* * *

સંસારરૂપ દાવાનળથી દાઝેલા—સંતાપિત થયેલા ચંડકોશીક જેવા અનેક જીવોને અમૃતમય વાણીનું સીંચન કરી હુઃખ સુક્ત કરનાર—ખાર પહોર સુધી અમૃતમય દેશનાની ધારાના ધોધવરસાવી—જીવોની અનંતી કર્મવર્ગણ્ણાના સસુહને ઘોર્ણ નાંખી—અનેક ભવ્યાત્માઓને આ સંસાર સાગરથી તારી પરખા (મોક્ષ) ને પ્રાસ કરાવનાર હે પ્રલુ !

२४४

श्री आत्मानंद प्रकाश।

तुम्हें नमो जिनभवोदयि शोषणाय।

* * *

यद्यस्तिनाथ भवदंघि सरोरुहाणां
 भक्तेः फलं किमपि संतति संचितायाः
 तन्मे त्वदेक शरणस्य शरण्य भुयाः
 स्वाभित्वमेव भुवनेत्र भवान्तरे ऽपि

હे प्रभु ! परं परानो संचय करनारी तमारा चरणु कुमणी भक्तितुं जे
 कांधि पशु કુળ ડेअ तો હે શરणુ કરવા લાયક પ્રભુ ! એક તમારા જ શરણુવાળા
 એવા—મને આ ભવમાં અને ભીજા ભવેમાં પણ તમેજ સ્વામિ થને એજ કુળની
 હું માંગણી કરું છું.—અ શાન્તિ.

श्री यशोविजयल जैन गुडકुण

| देः—कस्तुरयंद हेमचंद हेसाई

पालीताण्या।

धार्मिक शिक्षक.

મહા—શ્રી આર્ધતમત પ્રલાકર નામની સંસ્થા એ વર્ષથી પુના શહેરમાં સ્થપાદ્ધ છે,
 જેના વ્યવસ્થાપક શેડ મોતીલાલ લાખાલાઈ છે. આ સંસ્થા તરફથી પ્રમાણુભિમાંસા, સ્યાદ્ધાં
 મંજરી, તત્વાચાલિગમસ્કુત, સ્યાદ્ધારતનાકર વગેરે ઉત્તમ અંશો છપાઈ પ્રકટ થયેલ છે અને
 પ્રયાસ શરૂ હોઈ હેમ પાંચાંગી, અનેકાંત જ્ય પતાકા, નિશાંશિલાકા પુરુષ ચરિત્ર વગેરે અનેક
 અંશો છપાવવાની આ સંસ્થાની અભિલાષા છે. આ પ્રયત્ન હુમેશ જારી રહે તે માટે લગભગ
 એક લાખ રૂપીયા શેરો દારા આ સંસ્થાને મળવા જોઈએ. રૂપીયા પચાશના એ હજાર શેરોના
 પોણુભાગના શેરો લેનાર ગૃહસ્થો મળે ત્વારેજ આ લીમીટેડ ચોજના કાયદાપૂર્વકની બહાર
 પાડી શકાય, રૂપીયા પાંચ હજારના શેરો ખરીદનાર આ એઈના ડાયરેક્ટર થઈ શકે છે.
 દરવર્ષો સેકુંડેથી અઢી ટકા વ્યાજ મળવા સંભવ છે. આ સંસ્થાનો પદ્ધતિસર અને વિશ્વા-
 સપાત્ર વહીવટ જૈન સમાજની દસ્તિ થવાથી જૈન સાહિત્યમાં ઉત્તમ પ્રતિતું સાહિત્ય
 પ્રકટ થાય તે સ્વાલાવિક છે. આ રીતે આ સંસ્થાના સંચાલકોની હાલ ચોજના કરવાની
 ઈચ્છા હોઈ તેના પ્રયત્નો શરૂ છે, અને તેથી હાલમાં શુમારે ત્રીશાંશના વચ્ચેનો આ સંસ્થાને
 મળી ચુક્યા છે, જેથી આ સંસ્થાને તેવી માહાતુભૂતિ બતાવી તેના શેરો લરી તેના તેવા
 પ્રયત્નને સંકળ બનાવવા જૈન સમાજે ચુકવાતું નથી. જૈન સાહિત્ય પ્રત્યેની ધરણવાળા
 અને જૈન સાહિત્યની સેવાની અભિલાષાવાળા બંધુઓએ તેને આ દારા આશ્રય આપવાની
 જરૂર છે. આ સંખ્યામાં વિશેષ માહેતી મેળવવા ઈચ્છનારે “ વ્યવસ્થાપક આર્ધતમત
 પ્રલાકર કાર્યાલય ” મુના. એ શરીરનામે લખવું અમે પણ આ સંસ્થાના વ્યવસ્થાપકને
 સૂચના કરીએ છીએ કે તેવી ચોજના, ધારા ધોરણુ ઉદ્દેશો વગેરે પેપરોદારા જૈન સમાજની
 જાણ માટે અહાર સુકવા.

[મળલું]

સુચનાહુંઅને વર્તમાન સમાચાર.

૨૫૫

જૈન ડોમને અગત્યની સુચના.

શ્રી શત્રુંજ્ય યાત્રાત્યાગનું ત્રીજું વર્ષ તા. ૧-૪-૨૮ ના રોજથી શરીર થયું છે, છતાં પણ સંતોષકારક અને જૈન ડોમના હક્કનું રક્ષણ કર્ત્તા અને સ્વમાન સાચવનાર ફેસલો થયો નથી, અને તેથીજ આપણે સ્વમાન સાચવવા શાંતિપૂર્વક યાત્રાત્યાગના ઠરાવને આખી ડોમ વળણી રહી અડગ તપથર્થી શરીર કરી છે, અને હજી પણ જ્યાંસુધી શેડ આણુંદુલ કલ્યાણુલ અને શ્રી જૈન ડોન્ફરન્સ ફરમાન ન કરે ત્યાં સુધી તે ઠરાવને કામમ દરેક જૈનને માનપૂર્વક વળણી રહેવાતું છે. આ માટે શેડ શ્રી આણુંદુલ કલ્યાણુલ તરફથી એક યાદી જૈન ડોમને સુચનારને પ્રકટ થઈ છે તે પ્રમાણે દરેક શહેર અને ગામોના શ્રી સંધે અમલ કરવો.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી નવપદ્દલ મહારાજના વિધિ વિધાન પ્રસંગમાં સર્કાર સંઘને શ્રી નવપદ્દલની ટોણી ડેંબ શ્રી શાંતિનાથજ મહારાજનું દેરાસર ભીડી બનાર સુંબદ્ર તરફથી પવિત્ર શ્રી તારંગાલ તીર્થ આ ચૈત્રમાસની શાક્ષતી અફાધમાં શ્રી નવપદ્દલ મહારાજનું આરાધન વિધિ વિધાન સહિત કરી આત્મકલ્યાણ સાધવા માટે શ્રી સંઘને આમંત્રણ-પત્રિકા દ્વારા કરેલ છે. જેની એક નકલ અમેને મળી છે. અમો આવી ભાવના અને આ આરાધના માટે અમારો આનંદ જાહેર કરીયે છીએ. ચૈત્ર શુદ્ધ ૬ મંગળવારથી તે ચૈત્ર વહી ૧ સુધી આ મહોત્સવ ઉજવાશે. જેમાં શ્રીપાળ મહારાજના રાસતું લાવપૂર્વક વાંચન અવણું, ચોસઠ પ્રકારી તેમજ શ્રી નવપદ્દલ મહારાજની પૂજા અણ્ણાવવાતું, રાનિ જગરણું, સ્વામી વાતસલ્ય, પ્રક્ષાવના, આયંખીલ તપ, પૂજા, આંગી અને નવપદ્દલ મહારાજનું વિધિ સહિત આરાધનવડે પ્રલુબ લક્ષ્ણ વગેરે કરવામાં આવશે. આવી રીતે સામુદ્દરિક ધર્મ સાધન કે લક્ષ્ણ અને તે વળી તીર્થ ઉપર કરવાથી શાસન પ્રલાવના સાથે અનેક મનુષ્યો આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે અમો તેની અનુગોદન કરવા સાથે પ્રગતિ ધર્મિયો છીએ.

“ અમહાવાહમાં જૈન બોર્ડિંગ.”

શહેર અમદાવાદમાં શેડ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈએ પોતાના પૂજન્ય પિતાશ્રી શેડ લાલભાઈની ધર્યાને માન આપી રહીયા એકાવન હજારની રકમ જૈન બોર્ડિંગ બોલવા માટે આપી છે. જૈનના પિતા શ્રીયુત લાલભાઈ શેડ કેળવણીના ખાસ હિમાયતી હતા અને પ્રેમ ધરાવતા, તેટલુંજ નહિં પણ શેડ શ્રી આણુંદુલ કલ્યાણુણી પેઢીના પ્રસુત તરીકે રહી ધરણું વર્ષી સેવા કરી હતી, તેમ તે પિતાના પગલે ચાલી તેવી સેવા કરવા સાથે કેળવણી ઉપર પણ શ્રી કસ્તુરભાઈ શેડ પ્રેમ ધરાવતા હોવાથી જ આવી કેળવણીને મહદુદ કરનાર સંસ્થા જૈન બોર્ડિંગનો જન્મ આપે તે સ્વાભાવક છે, જે જોઈ સર્વને આનંદ થાય તેમાં નવાઈ નથી. આ સંસ્થા દ્વારા અભ્યાસની સગવડતા કે અપૂર્ણતા પુરી પાડવા સાથે મનુષ્ય આદર્શતાની ખીલવણીની ચેજના કરવામાં આવશે. દરેક સ્થળે આવી બોર્ડિંગો થવાની જરૂર છે. કારણુંક જૈન ડોમ કેળવણી લીધા સિવાય ચાલે તેમ નથી. તેમ નબી શકે તેમ નથી. અર્દ જૈનત્વ પ્રાસ કરવાતું સાધવા કેળવણી છે. અને તે આ જમાનામાં આવા સાધનો વગર ચાલી શકે તેમ નથી. અમો આ સંસ્થાની અવિષ્યમાં ઉભતિ ધર્મિયો છીએ.

२४६

આતમાનંહ પ્રકારી.

ગુંથાવલોકન અને સાલાર સ્વીકાર.

સમયને એણાણે. લેખક:—સુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયલું મહારાજ, પ્રકાશક શ્રી યશોવિજયળું નૈન અંથમાણ ભાવનગર હિંમત રા. ૧૦૦૦ નૈન સમાજની વર્તમાન કાળની સ્થિતિનું હિગર્દર્શન આ અંથમાં ૩૬ લેખામાં આપે, લેખક મહાશયે નૈન શાસન પ્રત્યેનો પ્રેમ અને લાગણી બતાવી છે. ડેટલાક લેખા તો એવા છે કે સમાજની જવાબદાર વ્યક્તિઓ મુનભારાને કે ગૃહસ્થોએ ખાસ વિચારવા જેવું છે. આ અંથમાં આવેલા લેખા “ધર્મ ધર્મ” ના અંડમાં પ્રથમ પ્રગટ થયા હતા. પરંતુ તે લેખાની ગણુના પુસ્તક્દર્શે આ રીતે પ્રકટ થતાં વધારે થાય તે સ્વાભાવિક છે. વર્તમાન કાળની સ્થિતિનું ભાન થવા તેમજ સમાજમાં પેઠેલા વ્યાખ્યિનું નિવારણ કરવા માટે ભીજ સાધનો સાથે આવા લેખા પ્રકટ થાય તે પણ એક આવસ્યક સાધન છે અને તેને લઈને આ અંથનું નામ “સમયને એણાણે” તે તેટલુંજ બંધ બેસતું અને યોગ્ય છે. અમો સર્વને આ અંથ વાંચવા વચ્ચારવા અવસ્ય ભલામણું કરીએ છીએ.

શ્રી ગોધારી વિશાક્ષીમાણી નૈન દ્વારાનું. સુંખિ.

(સ. ૧૬૮૩ ની સાધનો ત્રીજે રીપોર્ટ.)

મુંખધ જેવા શહેરમાં આ જ્ઞાતિના માટે ચાલતું આ દ્વારાનું એક આશિર્વાદદર્શક છે. રીપોર્ટવાળા આ વર્ષમાં ૮૬૧૬ નૈન દર્શિયાએ લાભ લીધો છે, જેની વ્યાખ્યિવાર નોંધ આ રીપોર્ટમાં આપેલ છે. ખીજુ ડોમ કરતાં નૈન ડોમનું મરણું પ્રમાણ મુંખધમાં વધારે આવે છે તે સરકારી આંકડા ઉપરથી રીપોર્ટમાં બતાવવામાં આવેલ છે, તે જેતાં આ દ્વારાનાના પ્રચ્છતિ એક આવસ્યક સાધનરંપ ગણ્ય, તેની આર્થિક સ્થિતિ માટે વારંવાર ફંડ કરવું પડે કે લવાજમ ઉદ્ઘરાવવું પડે, તેને બદલે આ જ્ઞાતિ બંધુઓ પણ જેઓ ત્યાં વસતા હોય કે ખીજે વસતા હોય તેમણે સારી રકમ આપી એક સ્થાધ ફંડ કરી જ્ઞાત બંધુઓનો કાયમ માટે આશિર્વાદ દેવાની ખાસ જરૂર છે. આ ભાતાના સેકેટરી-એનો ઉત્સાહ અને લાગણી સારી છે. વહીવટ ચોખવટવાળા અને વ્યવસ્થા સરોધકારક છે. અમો વિશાળ પ્રગતિમાન થાય તેમ નેવા ધર્યાયે છીએ.

શ્રી વીરતત્ત્વ પ્રકાર મંડળનો આડમો વાર્ષિક રીપોર્ટ.

આ મંડળની સ્થાપના આડ વર્ષ ઉપર મુંખ શહેરમાં થઈ છે. જેને ચાર વર્ષ ઉપર શિવપુરી લઈ જવામાં આવી છે કે જ્યાં આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસુરિલું મહારાજનું સમાધિ મંદીર છે, હાલ આ સંસ્થામાં ૪૫ વિદ્યાર્થીઓ સંસ્કૃત, અંગ્રેજ, હીની ધાર્મિક વિજ્ઞાનો લાભ લે છે. અભ્યાસકલ દર્શનો રાખવામાં આવેલ છે. સંસ્કૃત પરિક્ષાનું સેટર તરીકે આ સંસ્થાને કલકત્તા યુનિવર્સિટીએ રાખેલ છે; સાથે લાધ્યાચીરી પણ રાખવામાં આવે છે. યુરોપીયન ધણ્યા વિદ્યાનો આ સંસ્થાની વિક્રીટ લેવા આવે છે. આ સંસ્થા પ્રત્યે સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજના સુશિષ્યો આચાર્યશ્રી વિજયેન્દ્રસરિ, ઉપાધ્યાયલું મહારાજ શ્રી મંગળવિજય મહારાજ તથા સુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયલું મહારાજની આ નિમિત્તે યુરેઝિન સાથે આ સંસ્થા પ્રત્યેની લાગણી અને સેકેટરી મોહનલાલભાઈ તથા રતીલાલભાઈની અધ્યતની ઉત્તમ છે; આવક ખર્ચનો હિસાય યોગ્ય જણ્યાય છે અમો તેની આખાઈ ધર્યાયે છીએ.

શહેર ભાવનગરમાં શ્રી સંઘે કરેલ છરાવ.

આજે તા. ૧-૪-૧૯૮૮ ચૈત્ર શુક્ર ૧૨ ના રોજ શ્રી શનુંજ્ય યાત્રાયાગનું ત્રીજું
વર્ષ શરૂ થતાં શેઠાશ્રી આચુંદળ કલ્યાણુણા ક્રમાન સુજાપ આજરોજ સવારના આડ વાગે
શ્રી ચતુર્વિધ સંધ્ય સરધસના આકારમાં દીલગીર થતાં શ્રી દાદાસાહેબની વાડીમાં ગયા હતા,
અને ત્યાં શ્રી સંધ્ય યાત્રાયાગના ચાલુ દરાવને ભક્તમપણે વળગી રહેવા દરાવ કર્યો હતો;
યારબાદ શ્રી શનુંજ્ય તીર્થ સન્મુખ એસી ચૈત્યવંદન કર્યું હતું, અને અનેના શ્રી સંધ્ય
દરેકા દરાવ અને સતોપદ્ધારક નિવેદા જલદી લાવવા વગેરે માટે ગવર્નર જનરલ અને પ્રીણ
યોગ્ય રથને તારો કર્યો હતા. આવંખીલ તપ ધ્યાન વગેરે પણ કરવામાં આવેલ હતા તેમજ
તમામ ક્રૈનોએ પેતાનો ધંધો બંધ રાખી હતાલ પાડી તે માટે શેષ પ્રદર્શિત કર્યો હતો.

卷之三

अमारं ज्ञानोद्धार आतुं.

નીચેના અંથો છપાય છે.

१ श्री प्रभावः यश्चिन् (भाषांतर)	४ श्री यंद्रपलु यश्चिन् (भाषांतर)
२ श्री विभवनाथ यश्चिन् „	५ श्री भण्डवीर यश्चिन् „
३ ऐन्द्र स्तुति (संस्कृत)	६ श्री वसुदेव हीडि प्राकृत
७ विलासवईकदा अपभ्रंश छाया साथे.	

ઉપરના અથે ધણ્યાજ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યનું હોઢ, કથાઓ ધણ્યાજ સુંદર રસીક, ભાવવાહી અને અંતર્ગત વિવિધ ઉપરેશક કથાઓ સહિત છે. મહાત પુરુષોના આવા સુંદર, સત્ય ચરિત્રા વાંચી વિચારી આત્મકલ્યાણ સાધનાની આ સુંદર તક કે ને સભાના લાધુક મેમ્પર થધ તેવા અથે બેનુ મેળવી લેવા ચ્યકવાનું નથી.

ଛପାଇତେଯାର ଥିଲେ ଅପର୍ଵ ଥିଲେ

“ गुरुत्व विनिश्चय । ”

પ્રસ્તુત અંધના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમન્યાયરોવિ જ્યલ્દી મહારાજ છે શુરૂ તરફના રખાપણો સંગ્રહ નાચકોને કોઈજ ડેકાંબે મળી શકે એવા ઉદ્દેશ્યથી તેઓ શ્રીમે નૈનાગમેનું હોઢન કરી પ્રસ્તુત અંધમાં તેવા સંગ્રહને રોચક અને સરલ છ્ટાં પ્રૌદ્ભાવમાં વર્ણિષેલો છે જેનો જ્યાંખે પ્રથમાં નાચકોને અંધના નિરીક્ષણથી આવો શક્યો.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણુનાર સાધારણું વાગ્દા પણું પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની ગોતાના નિરૂપાસ્તું કરી શકે તે માટે ગ્રંથની આવિમાં સંપાદક ગ્રંથનો તેમજ તેના કરતાનો પરિચય કરાતી ગ્રંથનો તાત્ત્વ : સાર તથા વિષયાનુક્રમ આહિ યુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં ઉપરોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયળના અસાત બે અપૂર્વ ગ્રંથનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખરી મુનિ મહારાજે તેમજ ગૃહદિવ્યાંશે ભાગવતા સાવધાન રહેવું દરેક લાભ લઈ શકે તે માટે કિંમત અડધી રાખવાનાં આપી છે. કિંમત હૈ. ૩-૦-૦ ૨૫ાં ખરી જુદું પડશે અમારે તાં મળી શકેથે. લખો થી જૈન આત્માનંદ સલાઃ લાવનગર.

પરાઈ પીડ જાણો.

- ૨૩ -

“ પ્રાંતે પ્રાંતે અસલ વતની કોમો માટે કદ્યાણુકારી મંડળીઓ સ્થાપવાની જરૂર છે, તેને અગે આણી જંદગીભર સેવા કરનારા હિંદી મિશનરીઓ સેવકો—કોડીખંધ અને સેંકડો જેઠાં એ. સેવા કરનારા ડાક્ટરો, લાખો રૂપીયા મેળવીને કૃતિ ગ્રામ કરનારા નહિ, પણ ગરીબોની સેવા કરી જ્યાણિ પામેલા મીરજના ડાક્ટર વાલનેસ કે બામદના ડાક્ટર યુગલ મેકેલેની માઇકના કાર્ય કર્તાઓ જેઠાં પોતાની વિદ્ધતા ગરીબોનાં બાળકોને તેમની ઝુંપડીઓમાં, પહોડાનાં શિખર ઉપર કે ગાઢ જંગલમાં જઈને જાન આપનારા અધ્યાત્મકો અને આચારો જેઠાં કોડીયા, લૂલા, લંગડા, આંધગા અને નવારસ બાળકોની સેવા કરનાર ડાક્ટરો અને હુનિયાદાશીમાં પીઠ થયેલા ગૃહસ્થો જેઠાં છે. લીલ, ચ્યાધરી, હુખગા, વારલી, કાતકરી, વહર, વાહી, રાવળ, ઠાકુર, ઠેડ, ચમાર, લંગી, શેણુવા, કાશુડીયા, કોટવાળીયા વિગેરે એવી એવી કોમનાં સ્થાને શોધ કાઢી તેમની વચ્ચમાં જઈ વાસ કરી, તેમની મોલી શીખી, તેમને જાનવાન, ધાર્મિક તથા ધંધાદારો બનાવનારા સેંકડો બલકે હજલરો કાર્યકર્તાઓ જેઠાં છે. આવા સેવકો ભાડુતી કે સારા પગારની લાલચે મળી શકશે નહિ એને ઈશ્વરી સંદેશો મળશે, કે એને પોતાના દેશનાં કદ્યાણુ માટે ધગશ હશે, કે જે ખરો બ્રાતૃલાવ સમજતો હશે, કે જે યન્નુર્વેદ્ધના વાક્ય પ્રમાણે હું મારા દેશને માટે અનેક કણ્ઠો સહેવાને તૈયાર છું. એમ કહેશો, એટલું જ નહિ પણ ખરેખર મનથી આચરણો તેજ આવું કાર્ય કરી શકશે. અવગત, આવા લોકોને તથા તેમનાં બાળણરચયાને ખાવાને રોટલો તો જેઠાં જ અને તે પ્રજાએ એકલા શ્રીમંત વર્ગજ નહિ પણ સાધારણુ જનસમૂહ પણુ—પૂરો પાડવો જેઠાં. આ યુગને કળિયુગ માનનાર કળિયુગ પ્રમાણે આચરણુ કરે અને પીણાઓ ના જીયો; પણ સત્યુગના આચરણુ કરનાર માણુસ આજે પણ સત્યુગ છે, એમ માને અને મનાવે, ‘પરાઈ પીડ’ જાણવાને હિન્દુ ચક્ષુની જરૂર નથી, માનુષી ચક્ષુ અને અનુકંપાવાળું હૃદય બસ છે. એવાને પરાઈ પીડના ઉપાય કરવાનાં સાધન મળી જ રહેશો—પ્રભુ પૂરાં પાડશો.

શ્રી અમૃતલાલ ઠફુર.